

ALFONS BALBACH

CARNEA
ȘI
SĂNĂTATEA

Cuprins

Cap. 1. Mâncarea de carne din punct de vedere istoric	5
Cap. 2. Este omul din natură carnivor sau vegetarian?	9
Cap. 3. Depinde vigoarea fizică de consumul de carne?	15
Cap. 4. Carnea este slăbiciune	17
Cap. 5. Probe de rezistență între carnivori și vegetarieni	20
Cap. 6. Carnea are o valoare alimentară inferioară	24
Cap. 7. Influența cărnii în degenerarea raselor	27
Cap. 8. Carnea și longevitatea	31
Cap. 9. Subgreutatea și obezitatea	34
Cap. 10. Efectele alimentației cu carne asupra corpului	37
Cap. 11. Efectele cărnii asupra dinților omului	47
Cap. 12. Bacteriile din carne și putrefacția intestinală	48
Cap. 13. Paraziți proveniți din alimentele cu carne	52
Cap. 14. Efectele alimentației cu carne asupra spiritului	58
Cap. 15. Carnea din punct de vedere economic	65
Cap. 16. Carnea ca aliment din punct de vedere al Sfințelor Scripturi	66
Cap. 17. Este permis în Noul Testament a se mânca carnea animalelor curate?	69
Cap. 18. Este permis în zilele noastre a se mânca carnea animalelor curate?	82

PREFAȚĂ

Este carnea un aliment bun sau rău? Este complet sau deficient? Dă sănătate sau nu? Întărește sau slăbește? Aduce beneficii sau prejudiciază? Acestea sunt problemele pe care ne propunem să le luăm în considerare în această lucrare.

Opiniile în această privință diferă mult de la o persoană la alta. Mulți cred că nu pot să trăiască fără să mănânce carne. Ei cred că dacă se lasă de carne devin slabi, se îmbolnăvesc și mor. Odată la piață am văzut o doamnă cu o sacoșă în mână privind la o masă plină cu tot felul de verdețuri spunând: “Mie îmi plac acestea dar... ceea ce hrănește cu adevărat este carnea ...” ; și nu a cumpărat verdețuri gândindu-se că ea n-ar fi hrănită cu ele.

Alții care sunt bolnavi și nu cunosc motivul suferințelor lor, se gândesc că trebuie să mănânce carne ca să nu moară. Tații și mamele obligă copiii lor slabi și bolnăvicioși să mănânce carne “ca să fie sănătoși și să fie puternici”.

Alții care nu mănâncă carne și se bucură de o bună sănătate, consideră că s-ar îmbolnăvi dacă ar mânca carne. Însă alții mănâncă foarte puțină carne sau chiar deloc din motive economice și consideră că este același lucru a mânca sau a nu mânca carne. Acestea sunt câteva din multele opinii care abundă în legătură cu această problemă.

În lucrarea de față vom lăsa să vorbească faptele, experiențele și observațiile științifice.

Autorul

MÂNCAREA DE CĂRNE DIN PUNCT DE VEDERE ISTORIC

La început omul se hrănea exclusiv cu vegetale: fructe, cereale, verdețuri și rădăcinoase.

Vegetalele erau alimentul unic pentru primele generații ale strămoșilor noștri. Dar omul n-a întârziat să transforme binecuvântările lui Dumnezeu în blestem. Din fructul viței a învățat să prepare vin și a început să se îmbete. Din această cauză a început să mănânce și carne. Și oamenii au devenit răi. Nedreptatea, corupția, violența și tot felul de crime au umplut pământul. “Domnul a văzut că răutatea omului era mare pe pământ și că toate întocmirile gândurilor din inima lui erau îndreptate în fiecare zi numai spre rău... pământul era stricat înaintea lui Dumnezeu; pământul era plin de silnicie”. Geneza 6:5,11 Rezultatul a fost că nedreptatea a ajuns la limita răbdării lui Dumnezeu și Domnul a distrus lumea de atunci printr-un potop, care a lăsat semne inconfundabile pentru arheologii din zilele noastre.

După potop Dumnezeu a permis supraviețuitorilor să mănânce carne de animale curate, deoarece toată vegetația era distrusă de ape și prin urmare lipseau fructele și celelalte verdețuri pentru hrana omului.

Dar cu toate acestea, fructele și cerealele au rămas pentru ei alimentele principale, fiindcă erau mai ieftine și economice. Se

găseau peste tot. Dacă erau cultivate creșteau din belșug peste tot și țineau mult timp dacă erau îngrijite. Strămoșii noștri știau să usuce fructe pentru tot anul, până la recolta următoare.

Cu progresul civilizației omenirea, se depărtează din ce în ce mai mult de alimentația originală suferind prin aceasta o mare pierdere. Omul fuge de legile care îi guvernează existența. Fuge de alimentația originală, naturală, curată și sănătoasă, pentru a adopta un regim artificial cu consecințe deplorabile pentru sănătatea sa.

“Din fericire”, spunea un mare medic, “campania de reîntoarcere la alimentația originală și sănătoasă, este făcută cu entuziasm, devotament și rezultate apreciabile. Deja în aproape toate orașele se întâlnesc nu numai piețe, dar și multe magazine speciale, cu foarte multe feluri de fructe, verdețuri, cereale, legume, la prețuri avantajoase, capabile să atragă interesul tuturor claselor sociale.

Vegetarianismul poate și trebuie să fie practicat de toți în zonele cu clime calde sau reci. În regiunile reci este suficient să ajutăm cu alimente grase și uleiuri, pentru a obține calorii necesare echilibrului organic. Aproape întotdeauna uleiul de măsline, untul, grăsimile și uleiurile, sunt suficiente pentru obținerea acestui echilibru.

Într-o climă caldă regimul vegetarian este o necesitate. Sunt vegetale care, consumate, curăță organismul eliberând sângele de toxine”. Prof. Dr. Deodato de Morais

În toate timpurile au fost indivizi care, dintr-un motiv sau altul, s-au abținut de la mâncarea de carne, hrănindu-se exclusiv cu vegetale. Vegetarianismul are mulți apărători convinși, în special printre legislatori, și printre oamenii învățați și cei religioși.

Pitagora, marele matematician al antichității, grație vegetarianismului a murit centenar. Vorbind despre carne a spus: “Gândiți-vă voi, oameni muritori, care murdăriți corpurile voastre cu un aliment atât de detestabil!” Platon, în “Republica” sa ideală, nu a autorizat carnea decât pentru soldații pe care îi considera

inferiori. Epicur era de asemenea vegetarian. Marea parte a ucenicilor săi se mulțumeau cu exemplul său în a mânca pâine de seară și fructe. A spus în scrierile sale că natura este puțin exigentă și alimentele simple și moderate sunt suficiente pentru întreținerea organismului. Seneca, Plutarh, Ovidiu și Cicero erau de asemeni adepți ai vegetarianismului.

Contra consumului de carne s-au luptat părinții bisericii, după cum găsim în scrierile lor. S. Ioan Crisostom a scris: “Noi urmăm exemplul lupilor și tigrilor!” Sfântul Augustin a scris de asemeni: “Carnea este alimentul cățelului”; și S. Basilio cel mare, a spus: “Corpurile îngreunate cu carne sunt oprimite de boli”.

“În biserica catolică – a spus un mare medic – mulți sfinți au fost vegetarieni: Bento, Francisco Xavier, Domingos, Tereza de Jesus, Bernardo, Afonso de Liguori, Ignațiuo de Loiola; și alții ca S. Joa Crisostoma, Sfântul Ieronim, S. Basilio, Sf. Augustin, Sf. Grigore și Sf. Clemente de Alexandria, considerau carnea “aliment impropriu unui creștin și adecvat numai păgâinilor!” – Dr. Tulio Chaves, Como se Deve Curar!, pag. 194.

Multe ordine religioase au respectat în totul regula primitivă și adepții lor au fost recompensați cu o longevitate notabilă. Părinții francezi Trapistas, de Bellefontaine, erau în exclusivitate vegetarieni. Cartoful, sfecla roșie și varza, constituiau alimentația lor de bază. Cu acest regim aveau succes considerabil la lucru, se simțeau bine și ajungeau la o vârstă înaintată.

Mulți oameni celebri din trecut erau vegetarieni. Și în ziua de astăzi sunt mulți în cercurile intelectuale din America și Europa.

Este demn de notat că mulți adepți ai vegetarianismului sunt oameni învățați. Aceștia, cu sârguință continuă și activă, ca un căutător de diamante, în căutarea de mai multă înțelepciune, sapă prin cunoștința legilor sănătății și ajung să descopere și să se convingă că mâncarea de carne este absolut improprie pentru om și că vegetarianismul este regimul ideal, din mai multe motive. Facultățile ființei omenești fiind puternic legate de procesul

intelectual, gusturile și înclinațiile sale senzuale sunt în multe cazuri slabe și ușor de stăpânit, deoarece, cu cât este mai puternic intelectul, cu atât este mai mică senzualitatea și astfel se adaptează mai ușor la convingerile ce culminează în dobândirea unui regim alimentar mai bun.

PITAGORA
(580-496 i.Hr.)

PLATON
(428-347 i.Hr.)

MILTON
(1608-1674)

NEWTON
(1642-1727)

LINEU
(1707-1778)

ROUSSEAU
(1712-1778)

TOLSTOY
(1828-1910)

GANDHI
(1869-1948)

BERNARD SHAW
(1856-1950)

Vegetarianismul a fost adoptat în toate timpurile

ESTE OMUL DIN NATURĂ CARNIVOR SAU VEGETARIAN?

Natura este dotată cu legi fixe. A trăi în de acord cu ele înseamnă a conserva sănătatea și vigoarea. Călcarea lor înseamnă îmbolnăvire, slăbire, atrofiere și scurtarea vieții. Imaginează-ți, stimate cititor, cazul în care cineva, în mod experimental, crește un jaguar cu ierburi și fructe. Este evident că acest animal nu se va simți bine cu un asemenea regim. Dar să presupunem acum un caz opus: Să crească cineva un ied cu cămuri. Ce s-ar întâmpla? Dacă ar mânca carne s-ar îmbolnăvi și ar muri înainte de timp.

Care este natura omului în ceea ce privește alimentația sa? Este omul carnivor, sau vegetarian? Această lucruri trebuie să-l cunoaștem pentru a nu repeta greșeala din exemplele precedente.

“Când vede un dinte de câine biologul știe imediat că este vorba de un animal carnivor. Pe de altă parte examinând dintele unui berbec sau bou, de asemeni nu se poate înșela. Va vedea imediat că este vorba de animale erbivore ...

Datorită acestei diferențe în alimentație, există o diferență de dentiție atât de mare, că nici un biolog nu va confunda dinții acestor două animale.

Tot astfel, prin studiul unui dinte uman, se poate ști care este alimentația omului. Există multe date care, dacă ar fi necesar ar veni să completeze studiul, împrăștiind orice îndoială care s-ar putea ridica.

În loc de a cerceta numai un singur dinte de om, pentru a afla care este alimentația sa naturală, noi avem întreaga dentiție, care ne oferă o imagine mai clară, așa că nu suntem în situația de a face studiul unui singur dinte.

Studiul gurii, stomacului, intestinului, ficatului și al datelor care vorbesc despre origine, examinate în lumina anatomiei și fiziologiei comparate, ar constitui teme în sine pentru multe volume.

Maxilarele, forma lor, articulația și masticția, din perspectiva mecanicii, etc., constituie și ele obiectul unui studiu suplimentar.

Datele psihologice despre preferința copiilor pentru fructe și repulsia lor pentru carne, ar face dovada în favoarea unei alimentații de fructe.

Deținerea acestor date scoate în evidență că natura alimentației omului nu poate fi învăluită în mister. Ea este definită și poate fi abordată foarte bine.” Dyeno Castanho, Para Ter Saude Perfeita.

Prin falsa adaptare, omul s-a transformat în omnivor, mâncând de toate. Aceasta este însă o aberație a naturii.

Creatorul naturii a dat omului rațiune și inteligență, așezându-l într-o poziție superioară tuturor celorlalte ființe create. Acel care a creat atât de perfect a fost deasemenea meticolos în alegerea celei mai bune alimentații. “Și Dumnezeu a zis: Iată că v-am dat orice iarbă care face sămânță și care este pe fața întregului pământ și orice pom care are în el rod cu sămânță, aceasta să fie hrana voastră!” Geneza 1:29. Mai târziu la aceste lucruri Creatorul a adăugat: “Și să mânânci iarba de pe câmp”. Geneza 3:18. Toți acei care caută să prescrie pentru om o dietă diferită de cea originală care i-a fost prescrisă de Acela care a fost atunci și este și astăzi Cel mai competent pentru a o prescrie, se trudesesc în zadar și urmarea prescripțiilor lor au dus la slăbiciune.

Cartea Cărților spune că Creatorul “face să crească ... verdețuri pentru nevoile omului ca pământul să dea hrană” Psalmi 104:14.

Creatorul nu asigură pradă pentru om ca la leu, tigrul sau jaguar. Chiar dacă omul, prin felul lui, s-a îndepărtat de Dumnezeu, a uitat de chemarea sa și de scopul creării sale și a pierdut calea luminoasă a naturii, nu este capabil să prindă un porc sau o vacă cu dinții și să ucidă animale, sfâșiindu-le cum face o fiară.

Creatorul, de altfel a potrivit omului o anatomie și fiziologie la care regimul carnivor niciodată nu se poate adapta, ci numai regimul vegetarian.

Să ținem cont de faptul că instinctul, simțul, vederea, etc., omului sunt foarte diferite de ale animalelor, care se hrănesc cu carne, și vom vedea că omul s-a abătut mult de la calea naturii în urma exemplului fiarelor și păsărilor răpitoare. Vorbesc de instinctul uman original, natural, nepervers, așa cum se manifestă la copii.

“Multele condimentări au făcut ca instinctul să fie schimbat și de asemenea vederea și simțul. Niciodată nu vom vedea un copil alergând în urma unei căruțe cu carne sau la un coș cu așa ceva, pentru a lua bucăți de cadavre, cum ar fi un rinichi, creier sau ficat atrofiat de animal mort. Totuși îl vedem sărind în carul cu fructe, sau trecând în curtea vecinului ca să “bată” mere, pere sau piersici și este foarte mulțumit să aibă în mâinile sale o pară, un măr sau un ciorchine de struguri. Aici vedem clar cum se remarcă încă instinctul și vederea. Copiii sunt cei care ne dau aceste probe și exemple. Nu adulții, pentru că aceștia sunt guvernați de vicii și degenerare spre deosebire de cei mici, pentru care natura are rezervată o protecție a moștenirii.

Știința vorbește deja prin gura marilor ei înțelepți: Omul nu este carnivor din natură.

Poate fi demonstrat cu mare ușurință că omul nu trebuie să mănânce carne, prin însăși construcția sa anatomică și prin instinctul său diferit de animalele carnivore și feroce” – Prof. A. Valeta, “Clinica Naturista”, pag. 262 și 263.

“Puțini copii – spunea Sir Henry Thompson – apreciază partea alimentară constituită din carne. Mă simt satisfăcut prin faptul că ei urmăresc în acest domeniu propriul lor instinct deoarece rezultatul va fi obținerea multor profite în loc de numai unul.

Copiii preferă fructele în locul cărnii și ar continua cu acest gust dacă obiceiul nu i-ar constrânge să procedeze împotriva glasului naturii – scria John Evelyn.

Cuvier, cunoscut naturist francez, spunea:

“Toată structura corpului uman, până în cele mai mici particularități ale sale, corespunde unei alimentații vegetariene...

Alimentul natural al omului, evaluat prin structura sa, constă în fructe, rădăcini și alte părți feculente ale zarzavaturilor. Măinile sale îi oferă toată facilitatea pentru a le aduna. Pe de o parte maxilarele scurte și de forță moderată, și pe de altă parte egalitatea dinților săi în lungime, în comparație cu ceilalți dinți și molarii săi în formă de tuberculi, nu îi permit să se hrănească cu furaje, iarbă, nici să devoreze carne, dacă aceste alimente nu ar fi fost preparate în prealabil, prin fierbere.

Fructele și plantele comestibile constituie alimentele cele mai potrivite pentru om – spunea Lineo, botanist suedez.

Unii scriitori, fără a-și da prea bine seama de ceea ce scriu, susțin că omul primitiv era carnivor, trăind în principal din vânat, pescuit și de asemenea consuma carne umană. Totuși Empedocles, filozof grec (490-430 î.Hr.) scria: În timpurile primitive carnea era considerată ca o mâncare infamă; iar membrii nobili considerau uciderea de animale pentru a le devora, ca o crimă odioasă.

Dr. J.H.Kellogg, explică motivele pentru care alimentația cu carne este improprie pentru om, astfel:

“Carnivorii – spune el – se consideră adaptați la o alimentație de carne; însă acest lucru nu are loc în cazul omului și al altor primat. Câinele, de exemplu, are un ficat mult mai mare, în comparație cu corpul său, și decât ficatul uman. Pe lângă aceasta, ficatul câinelui și al altor animale carnivore transformă acidul uric

în uree, în timp ce ficatul uman ca și al multor animale superioare, nu face același lucru. Luându-se în considerare că biftecurile și costițele conțin 0,9072 g de acid uric pe o jumătate de kg de greutate și pancreasul și timusul 4,536 g în medie pe kg este evident că organismul uman este foarte puțin pregătit pentru a se apăra contra relexor din alimentele de această natură. Aceasta este sublinierea făcută de Dr. Fox că glandele distrugătoare de otrăvuri – hipofiza, suprarenalele și tiroida – sunt mai mari la pisici, la câini și la vulturi, care sunt animale carnivore, decât la om și la alte animale necarnivore.

“O altă adaptare la alimentația cu carne, pe care omul și alte primare nu o posedă, este în legătură cu mărimea intestinelor care, după cum arată Metchnikoff este scurt la animalele carnivore în comparație cu mărimea corpului și mult mai lung la animalele care se alimentează cu vegetale (10 la 30 de ori lungimea corpului). Intestinele scurte la carnivore constituie o protecție parțială contra absorbției de toxine din reziduurile alimentare în putrefacție. Excrementele animalelor carnivore sunt într-un înalt grad intrate în putrefacție și urât mirositoare.” *Como Devemos Viver*”, pag. 193, 194

Copiii preferă fructele în locul cărnii și ar continua cu acest gust dacă obiceiul nu i-ar constrânge să procedeze împotriva glasului naturii.

John Evelyn.

Muți consideră carnea ca un aliment ce conferă o forță excelentă și că vegetalele formează o dietă sărăcăcioasă. Dar știința și practica resping această idee.

DEPINDE VIGOAREA FIZICĂ DE CONSUMUL DE CĂRNE?

Mulți consideră carnea ca un aliment ce conferă o forță excelentă și că vegetalele formează o dietă sărăcăcioasă. Dar știința și practica resping această idee. Să urmărim:

Japonezii sunt în principal vegetarieni. Mănâncă în special orez integral și verdețuri. Și au multă rezistență pentru lucru.

După cum ne informează Gautier și Labbe, eminente autorități în probleme dietetice, erau în Rusia țărani care trăiau cu legume, pâine neagră și usturoi, lucrau 16-18 ore pe zi și erau dotați cu o extraordinară forță fizică, depășind des marinarii americani.

Turcii, care sunt foarte moderați, ne bând decât apă sau limonadă, se alimentează cu orez, legume și fructe, și foarte rar carne, sunt renumiți pentru vigoarea lor fizică.

Minerii din America de Sud, spune Gautier, “muncitori temperați, ce nu cunosc folosirea cărnii, duc pe umerii lor greutăți până la 100 kg, cu care urcă de 12 ori pe zi scări verticale de 60-80 m înălțime”.

“Sclavii” din Egipt care se hrănesc cu boabe de porumb și sorg, aproape nu cunosc carnea, aleargă alături de măgari timp de zile întregi, vâslesc cu putere, scot apă continuu din râul Nil și execută splendide forme atletice.

La construcția canalului Suez s-au angajat muncitori arabi și englezi. Primii se hrăneau cu grâu și curmale și nu mâncau carne. Ultimii mâncau carne de vacă. Inginerul Lesseps, care a făcut proiectul și conducea lucrările, a rămas foarte impresionat de faptul că arabii vegetarieni aduceau mai mult serviciu decât englezii carnivori, el însuși devenind un adept al vegetarianismului.

Intre luptătorii antici din Grecia și Roma existau mulți recordmeni vegetarieni. Și astăzi în mediile atletice sunt mulți campioni care se abțin să mănânce carne.

“Este o greșeală să presupunem că tăria musculară depinde de folosirea cărnii. Nevoile organismului pot fi mai bine acoperite și ne putem bucura de o sănătate mai bună fără folosirea acesteia. Cerealele, împreună cu fructele, nucile și legumele au toate proprietățile nutritive pentru a face un sânge bun. Aceste elemente nu sunt furnizate atât de bine sau deplin printr-o alimentație cu carne. Dacă folosirea cărnii ar fi fost esențială pentru sănătate și tărie, hrana pe bază de carne ar fi fost inclusă în alimentația hotărâtă pentru om de la început”. D.V. 315

“Cei care consumă carne nu fac altceva decât să mănânce cereale și legume la mâna a doua; căci animalul primește din aceste lucruri nutrienții care produc creșterea. Viața care este în cereale și legume trece în consumator. Noi o primim mâncând carnea animalului. Cu cât mai bine este să o luăm direct, mâncând hrana pe care Dumnezeu a hotărât să o folosim!” D.V. 312

“Când se întrerupe folosirea cărnii în alimentație, există deseori un simțământ de slăbiciune, o lipsă de vigoare. Mulți prezintă acest lucru ca dovadă că hrana animală este esențială; însă aceasta se întâmplă pentru că alimentele de acest gen sunt ațâțătoare, pentru că înfierbântă sângele și excită nervii - de aceea li se simte atât de mult lipsa. Unii vor găsi că le este tot atât de greu să renunțe la alimentele din carne cum îi este bețivului să se lase de păhărelul lui; dar schimbarea le va face mult bine”. D.V. 315

CARNEA ESTE SLĂBICIUNE

Explicația biochimică a rezistenței mai mici a carnivorilor în comparație cu vegetarienii este dată de dr. J.H.Kellogg, în următoarele cuvinte:

“Rezistența suferă sub influența otrăvurilor obosealii iar otrăvurile ce cauzează oboseala au trei origini: a) modificări chimice ce au loc în mușchi în timpul exercițiului; b) acizi minerali și alte substanțe producătoare de oboseală ingerate cu alimentele; c) otrăvuri produse de bacteriile proteolitice, care produc în colon putrefacția proteinelor neabsorbite. Otrăvurile din cea de a doua și a treia clasă sunt derivați din proteinele a căror acțiune neutralizatoare a acidului lactic, produs în timpul exercițiului muscular, s-a diminuat cu introducerea în organism de acid fosforic care a scăzut alcalinitatea în sânge. Hill, fiziolog englez, a demonstrat că acel acid lactic se poate produce în proporție de 1,77 g pe secundă la un alergător rapid. Când se mănâncă carne o cantitate de 8 la 5 procente din ea rămâne nedigerată și la ajungerea în colon suferă putrefacție.

Dr. Lee, Profesor de fiziologie la universitatea din Columbia, a supus experimentului produse de putrefacție (indol și escatol)... și a verificat că erau otrăvuri puternice producătoare de oboseală.

Având în vedere acești factori devine evident că o persoană care mănâncă carne și intră într-un test de rezistență ar fi în stare de inferioritate prin faptul că în sângele ei deja se găsesc până la

un anumit grad de substanțe toxice generatoare de oboseală, și va ajunge mai repede la limita rezistenței sale, decât o persoană care se abține de la carne, a cărei alcalinitate în sânge este ridicată, și ale cărei țesuturi sunt libere de toxinele din colon”. Como Devemos Viver, pag. 197,198.

Havens Emerson, de la Universitatea din Columbia, admitea că o mai mică rezistență a carnivorilor în comparație cu vegetarienii se datorează în parte naturii acidogene a cărnii și în parte absorbției de toxine din reziduurile în putrefacție în colon. Având mai puțină putrefacție în colon, zice el, crește rezistența musculară.

Metchnikoff afirma cu stăruință că putrefacția cărnii în intestinul gros este unul din principalii factori ai micșorării vieții omului.

Prof. Fisher spune: “S-a demonstrat că mâncarea de carne și o dietă cu multă proteină, în loc să crească puterea de rezistență a unei persoane, în realitate o diminuează, ca și alcoolul”. Aceste rezultate se explică prin faptul că sunt în cantitate redusă materiile de eliminare nitrogenoase, care se acumulează în țesuturile aceluia a cărui alimentație conține puține proteine. Și pe de altă parte, acela care folosește alimente de carne, ingeră parte din aceste materii de eliminare deja formate în propria carne, pe lângă ceea ce se formează prin distrugerea alimentului, în măsura în care va fi folosit pentru a completa necesitățile corpului.” The Home Physician, pag. 293.

“Alimentația de carne oferă mai puțin randament și mai puțină cantitate de forță, fie că este carne de vacă, de pasăre sau pește. În arderea internă alimentele de carne sufăr o pierdere maximă de energie introduc acidoze în echilibrul chimic și înveninează organele, țesuturile și sângele cu acid uric”. Prof. Bircher Benner.

Regimul vegetarian este o dietă de energie prin excelentă, fiindcă în vegetale predomină hidrații de carbon care sunt o adevărată sursă de energie musculară. Cercetările lui Chaveau au demonstrat că mușchii, în activitatea lor se folosesc de energia eliberată prin arderea glicogenului muscular. Acum, glicogenul este derivat din hidrații de

carbon. Prin urmare alimente ca cereale, cartofi și fructe dulci, sunt un izvor de energie musculară.

Cele mai puternice animale din lume cum ar fi elefantul, rinocerul, hipopotamul, cămila, se hrănesc cu vegetale. Majoritatea marilor reptile și a celor mai puternice animale, din toate timpurile, care au trăit pe suprafața planetei noastre, s-au hrănit cu vegetale.

Alimentația de carne oferă mai puțin randament și mai puțină cantitate de forță.

5

PROBE DE RZISTENȚĂ ÎNTRE CARNIVORI ȘI VEGETARIENI

Multe experiențe care au fost făcute dovedesc valoarea energetică a regimului vegetarian. Multe exemple ar putea fi citate care dovedeasc superioritatea regimului vegetarian din punct de vedere al forței musculare. Analele sportive furnizează argumente în acest sens. În Anglia, ani de zile, cicliștii vegetarieni au obținut toate recordurile la 131 și 277 mile. Oley, unul din cei mai celebri a parcurs 196 mile în 12 ore. El se hrănea numai cu sandwich-uri vegetariene, făină integrală și vin fără alcool, foarte bogat în glucoză.

A fost de asemeni un vegetarian numit Dose, care, într-o probă organizată de Uniunea din Leipzig, în 1899, a ajuns pe primul loc dintre 16 alergători, ajungând cu 15 minute înainte de ora prevăzută.

Profesorul William E. Fich, de la Clinica Vanderbilt a Asociației de Medici și Chirurgi din New York relatează despre o probă făcută odată de profesorul Irving Fisher între carnivori și vegetarieni.

“Fisher – spunea el – a făcut unele experiențe de rezistență comparată între 16 mâncători de carne (studenți la Universitatea

Yale și 32 de vegetarieni de la Sanatoriul din Battle Creek. Ultimii erau vegetarieni de 4-20 de ani. Nu numai că se abțineau de la carne, dar și de la cafea, ceai și condimente; în afară de acestea nu consumau alcool și tutun. Rezultatele diverselor teste au demonstrat că vegetarienii, fără excepție erau mult superiori în rezistență celor ce foloseau o alimentație mixtă, cu toate că ultimii fuseseră atleți antrenați și vegetarieni erau neantrenați – infirmieri, medici, lucrători la secția de băi – și erau la o vârstă mai înaintată decât ceilalți.”

Această experiență a lui Irvin Fisher (pare să fie aceeași) este astfel relatată în două numere din Yale Medical Journal:

“În lipsa altei metode mecanice exacte pentru a măsura rezistența s-au folosit teste simple de rezistență cu menținerea cât mai mult posibil a brațelor întinse orizontal și a genunchilor îndoșiți foarte jos. Compararea rezultatelor la întinderea brațelor a revelat o mare superioritate de partea acelor care nu consumă carne. Numai 2 din cei 15 care mâncau carne au avut un rezultat bun la acest test, menținând brațele întinse peste un sfert de oră alături de 22 din cele 32 de persoane necarnivore care au depășit această limită. Nici unul din cei care mâncau carne n-a rezistat timp de o jumătate de oră, alături de 15 din cei 32 de necarnivori care au depășit această limită. Dintre aceștia 9 au depășit o oră, 4 au depășit 2 ore și unul a depășit 3 ore.

În marșuri, vegetarienii sunt fără rival. În 1899, într-un marș de 112 km, între Berlin și Schenhook erau între cei 25 de competitori, 8 vegetarieni. Primele 6 locuri au fost obținute de aceștia. Învingătorul Karl Mann, a făcut călătoria în 14 ore și 11 minute.

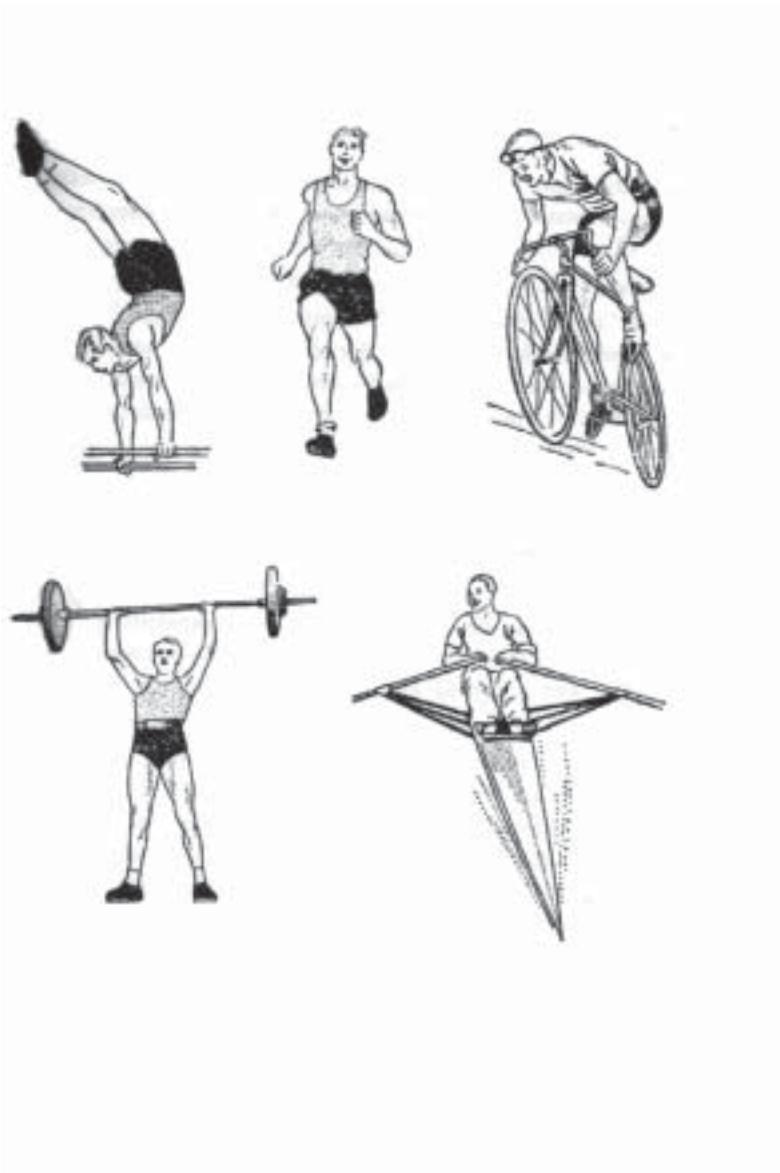
Acest Karl Mann, vegetarian, a bătut de asemenea recordul și într-un alt marș de 202 km între Dresda și Berlin, distanța aceasta el parcurgând-o în 26 de ore și 52 minute.

În alergarea de la Maraton, de aproximativ 42 km, învingător a fost un vegetarian pe nume Koleimann. A făcut alergarea în 2 ore și 32 minute, fără să fi mâncat.

Odată, cu ani în urmă, centrul excursionist Brazilian a organizat competiții de marș între carnivori și vegetarieni. În prima călătorie care a fost între Rio și Petropolis, doi vegetarieni au ocupat primul și al doilea loc. În a doua probă (circuit Cascadura, Cais Faroux, Praia Leblon, Barra da Tijuca, Jacarepagua, Cascadura), ca distanță aproximativ echivalentă cu prima, a învins de asemenea un vegetarian, parcurgând circuitul în 9 ore și jumătate. Și pe lângă faptul că vegetarienii, în ziua următoare probei puteau fără dificultate să-și vadă normal de ocupațiile lor, carnivorii au avut nevoie să se odihnească câteva zile.

Diferitele experiențe care au fost făcute cu privire la rezistența omului în raport cu regimul alimentar, demonstrează că vegetarienii pot lucra de 2 sau 3 ori mai mult timp și sunt capabili să execute de 2-3 ori mai multe contracții musculare succesive decât carnivorii.

Alt fapt care dă o bună mărturie în favoarea vegetarianismului, este că animalele erbivore sunt mult mai rezistente decât cele carnivore. Leul și tigrul, feroce și violente cum sunt, nu pot alerga continuu mai mult de 1 km, fără să fie foarte obosite. În vânătorile de lupi, în vastele stepe din Rusia, vânătorul călărind un cal ajunge repede lupul, pentru că acesta din urmă obosește repede, nemaiputând să alerge, iar calul cu vânătorul călare, nu obosește.

Competițiile atletice demonstrează superioritatea regimului vegetarian

6

CARNEA ARE O VALOARE ALIMENTARĂ INFERIOARĂ

Din punct de vedere nutritiv, carnea este un aliment deficitar, prin lipsa mare a unor elemente esențiale unei bune nutriții. Carnea este deficientă în vitamine. Vitaminele se găsesc din abundență în vegetale și numai în cantități foarte mici în carne. Și când se fierbe carnea se mai reduc încă vitaminele deoarece unele din ele se distrug.

“Carnea, contrar părerii încetățenite, este un aliment mediocru... În materie de știință, vegetarienii au câștigat dezbateră. Regimul lor este cel care garantează cel mai bine sănătatea, longevitatea și vigoarea fizică...” Dr. Alberto Seabra

“Nu există în carne ingrediente ce nu pot fi înlocuite, într-o mult mai bună calitate comparativ cu mai mult de o mie de produse din regnul vegetal. Carnea este un aliment costisitor și insuficient pentru a forma sânge și țesuturi sănătoase. Carnea slabă în medie conține circa 72% apă, 20% proteină, 5% grăsime, 2% reziduri și 1% materie minerală. Proteina este formată pe bază de aminoacizi dar nu este suficientă pentru o creștere adecvată. Carnea slabă este deficientă în vitaminele A și B și conține foarte puțină vitamină C. Prin urmare are valoare anti-scorbutică redusă. Cărnurile ambalate și conservele în pickles (legume marinate) sunt practic fără valoare în acest sens. Rezidurile conțin majoritatea

otrăvurilor din materiile de expulzare, care dau cărnii un efect stimulent fiind greșit considerate ca proprietăți fortificante. Carnea este foarte deficitară în sodiu, calciu și fier. Puținul fier ce se găsește în ea se datorează micii cantități de sânge reținută în țesuturile musculare. Acest fier este inferior în valoare biologică comparativ cu cel conținut în fructe și vegetale, sintetizat direct prin razele luminii solare”. Otto Carque, “Vital Facts About Drugs”, pag. 199

În Anglia regimul vegetarian a fost experimentat pe scară largă. London Vegetarian Association a supus odată 10.000 de copii la un regim vegetarian în timp ce Country Council din Londra la un același număr de copii, a dat un regim alimentar în care însă a inclus și carne. După șase luni toți copiii au fost examinați de medici și s-a constatat că în general vegetarienii se bucurau de o mai bună sănătate, crescuseră mai mult în greutate, aveau mușchi mai puternici și aveau o culoare mai frumoasă decât ceilalți copii (hrăniți cu o alimentație mixtă). În urma rezultatului acestei experiențe Country Council din Londra a transferat acelei asociații vegetariene grija de a hrăni în regim vegetarian același număr de copii săraci pe cheltuiala Prefecturii.

În Bibliile noastre putem citi fiecare că nu carnea este cea care dă sănătate, vigoare fizică și luciditate mentală. Când poporul Israel, pedepsit, a fost dus în captivitatea babiloniană, regele Babilonului a ales 4 tineri evrei să-i servească la curte. Unul din ei a fost Daniel, care pentru marea sa capacitate a obținut o poziție de onoare. Regele Nebucadnețar, în primul rând a plănuisit să pregătească acești patru tineri captivi, calificându-i pentru serviciul la curte. Trebuia să învețe limba și științele haldeilor și să urmeze un regim alimentar, indicat de rege, pentru a se întări fizic. Regele a ordonat să li se dea să mănânce carne și să bea vin, alimente ce se serveau la propria sa masă. Astfel el intenționa să le asigure o mai bună dezvoltare fizică și intelectuală. Dar iată ce s-a întâmplat:

“Împăratul le-a rânduit în fiecare zi o parte din bucatele de la masa lui și din vinul din care bea el, vrând să-i crească timp de trei ani, după care aveau să fie în slujba împăratului... Daniel s-a hotărât să nu se spurce cu bucatele alese ale împăratului și cu vinul pe care-l bea împăratul și a rugat pe căpetenia famenilor dregători să nu-i silească să se spurce. Dumnezeu a făcut ca Daniel să capete bunăvoință înaintea căpeteniei famenilor dregători. Căpetenia famenilor a zis lui Daniel: ‘Mă tem numai de domnul meu, împăratul, care a hotărât ce trebuie să mâncați și să beți, ca nu cumva să vadă fețele voastre mai triste decât ale celorlalți tineri de vârsta voastră, și să-mi puneți astfel capul în primejdie înaintea împăratului’.

Atunci Daniel a zis îngrijitorului, căruia îi încredinșase căpetenia famenilor privegherea asupra lui Daniel, Hanania, Mișael și Azaria: ‘Încearcă pe robii tăi zece zile, și să ni se dea de mâncat zarzavaturi și apă de băut; să te uiți apoi la fața noastră și la a celorlalți tineri care mănâncă din bucatele împăratului și să faci cu robii tăi după cele ce vei vedea!’ El i-a ascultat în privința aceasta și i-a încercat zece zile. După cele zece zile, ei erau mai bine la față și mai grași decât toți tinerii care mâncau din bucatele împăratului. Îngrijitorul lua bucatele și vinul care le erau rânduite și le dădea zarzavaturi. Dumnezeu a dat acestor patru tineri știință și pricepere pentru tot felul de scrieri și înțelepciune; mai ales însă a făcut pe Daniel priceput în toate vedeniile și în toate visele. La vremea sorocită de împărat ca să-i aducă la el, căpetenia famenilor i-a adus înaintea lui Nebucadnețar. Împăratul a stat de vorbă cu ei: dar între toți tinerii aceia, nu s-a găsit nici unul ca Daniel, Hanania, Mișael și Azaria. De aceea ei au fost primiți în slujba împăratului. În toate lucrurile care cereau înțelepciune și pricepere, și despre care îi întreba împăratul, îi găsea de zece ori mai destoinici decât toți vrăjitorii și cititorii în stele, care erau în toată împărăția lui”. Daniel 1:5,8-20.

INFLUENȚA CĂRNII ÎN DEGENERAREA RASELOR

Studiindu-se diferitele rase umane, se observă că tendința la degenerare este mai accentuată între carnivori. Tipurile mai degenerate nu se găsesc între vegetarieni, ci sunt între mâncătorii de carne. Tipurile cele mai curate ale generației umane se întâlnesc între acei a căror alimentație constă din vegetale, cum ar fi băștinașii din insulele Hindostao, descriși de Sir Robert McCarrison ca cele mai frumoase specimene din specia umană pe care le-a văzut vreodată.

McCarrison relatează că în timp de 7 ani de activitate medicală între hunzi a verificat că nu se cunoștea apendicita, cancerul, colita, calculii biliari și ulcerele între acești vegetarieni.

Regimul vegetarian exercită influență destul de favorabilă în frumusețea fizică și în armonia sufletului”. Bernardin de Saint Pierre

Polinezienii din Pacific constituie o rasă foarte frumoasă. Între ei se disting samoanii. Care este alimentația acestei rase? Constă în cocos proaspăt, cereale și rădăcinoase.

Circasionii sunt altă rasă de o frumusețe notabilă. Se hrănesc în special cu vegetale culese din grădinile lor.

Calmucii care locuiesc aproape de circasioni, sunt un popor foarte înapoiat, nesociabili și au o formă fizică neatrăgătoare.

Mănâncă carne de toate speciile, inclusiv de șoareci, pisici, cai, șopârle, etc.

Și locuitorii insulelor Adamanas aproape de India, constituie un popor degenerat din punct de vedere fizic și moral. Mâncarea lor principală este carnea și peștele.

Alt popor degenerat și foarte urât sunt melanezienii care sunt mâncători de carne de balenă și chiar canibali.

“Decadența se remarcă în adoptarea cărnii și alcoolului și se accentuează cu progresul erorilor alimentare” – declara Dr. Paul Carton.

Comandantul Donald Mac Millan, celebru explorator arctic, relatează că eschimoșii (care mănâncă carne din abundență) trăiesc puțin, ajung inutili la vârsta de 50 de ani, rămânând atunci fără dinți și îmbătrânind; foarte rar ating vârsta de 60 de ani și niciodată nu ajung la 65.”

Între națiunile civilizate tendința la degradare este mult mai mare, decât între rasele mai puțin avansate. Statisticile recente arată că descreșterea populației în Anglia a fost atât de mare în ultimii câțiva ani, datorită degenerării care, dacă ar continua în aceeași proporție, în mai puțin de 100 de ani ar duce la reducerea populației acestei țări de la 40 de milioane la 4.400.000 de locuitori. Și în alte țări civilizate se constată aceeași decadență. Pe de altă parte totuși nu există tendința de depopulare în națiunile asiatice – Japonia și China, unde oamenii mănâncă aproape exclusiv vegetale, consumând fiecare persoană doar între 0,5 - 2,5 kg de carne pe an. Astfel, în timp ce rasa albă descrește, crește rasa galbenă cu aproximativ 9-10 milioane pe an. Popoarele asiatice prosperă de mii de ani cu o alimentație fără carne. În China folosirea cărnii, inclusiv cea de pește, este așa de scăzută că nici chiar în părțile mai populate nu obișnuiesc să fie incluse în calculele naționale de alimentație; și subprodusele animale – ouăle și lactatele – sunt foarte puțin folosite. Pentru chinezi fasolea soia este carne, lapte și ouă.

Dr. Victor Heiser, în cartea sa “You’re the Doctor”, a scris:

“Fasolea soia, acea ‘mică plantă onorată’, atât de ușor de digerat, cunoscută în Orient ca fiind ‘carnea fără oase’, este cel mai bogat aliment în proteină după albușul de ou și posedă pe de altă parte proteine cu caracteristici animale în mai mare număr decât orice altă legumă...

Laptele este dificil de obținut la tropice. Pentru a ocoli această dificultate s-a pregătit în Pekin un preparat de soia în care s-a demonstrat că se găsesc principalele elemente conținute în lapte. Pentru mine acest amestec a fost unul dintre cele mai neplăcute pe care le-am încercat. Totuși bebelușii alimentați cu această băutură neplăcută și grețoasă o apreciază, o doresc, o savurează cu plăcere. Și ce se întâmplă când li se oferă lapte bun și proaspăt de vacă? Imediat îl scuipe. Probabil că vor continua în restul vieții preferând ceva ce pentru alții este respingător.

În sprijinul punctului de vedere eronat că alimentația cu carne este avantajoasă sau cel puțin că nu este dăunătoare se obișnuiește a se cita faptul că națiunile mai civilizate care au făcut mari realizări cum ar fi Germania, Anglia, Franța, SUA, consumă multă carne. Acum aceleași națiuni consumă mari cantități de tutun și băuturi alcoolice. Și prin aceasta ar putea să se spună că aceste articole sunt benefice? Nu! De o mie de ori nu! Carnea, tutunul și alcoolul, folosirea liberă a drogurilor, viața libertină, etc. sunt obstacole enorme ce fac imposibil un mai mare progres al acestor popoare numite civilizate. Dacă n-ar fi existat aceste obstacole, ele ar fi realizat mult mai mult.

Mulți se tem de vegetarianism, gândindu-se că ar fi un regim dezechilibrat. Ei își închipuie că ar fi slabi și bolnavi dacă s-ar lăsa de mâncarea de carne. Ce înșelăciune este aceasta! Este imposibil ca cineva să fie slab sau bolnav ca urmare a unei alimentații vegetariene bine orientate. Dar, pentru ce există vegetarieni slabi și bolnavi? – ar putea întreba cineva. Pentru că deja erau așa sau încă mai rău înainte de a căuta vindecare în vegetarianism. Grație acestui sistem se vor înregistra îmbunătățiri.

Dacă n-ar fi fost regimul vegetarian, ei ar fi murit poate. Dacă există un vegetarian bolnav, atunci vegetarianismul nu este o cauză, ci este un remediu pentru boală. Nu este bolnav pentru că este vegetarian, ci din contră devine vegetarian pentru că este bolnav și speră să obțină vindecare cu ajutorul vegetarianismului.

Soia:

înlocuiește

- ouăle
- carnea
- laptele

O jumătate de kg de fasole soia este echivalent, în proteine cu:

1 kg carne

30 ouă

6 l lapte

CĂRNEA ȘI LONGEVITATEA

S-a discutat mult despre care ar fi regimul alimentar potrivit Sunei vieți mai lungi la om. Metchnikoff de asemenea s-a ocupat de această problemă, verificând că popoarele balcanice, în special bulgarii, erau dintre europeni cei care aveau o mai mare longevitate și aceasta datorită laptelui acru de care acele popoare făceau mult uz.

Este adevărat că între bulgari se găsea cel mai mare indice de longevitate din Europa. În 1911 existau în Bulgaria, la fiecare milion de locuitori în medie 947 centenari. Faptul determinant al vieții lungi întrei ei nu era totuși folosirea laptelui acru, cât folosirea în cantitate mică a cărnii în alimentația lor. Este logic că consumând puțină carne, se înlocuiește cu lactate. Viața lungă se obține, cu sau fără lapte acru, când se renunță la carne. Bulgaria este o țară în special agricolă. Bulgarii mănâncă puțină carne. Dintre toate țările din Europa ei au cel mai mare număr de vegetarieni. Iată motivul pentru care se găsește acolo un indice de longevitate atât de mare.

Dr. Clive Maine McCay, de la Universitatea Conell, a făcut odată interesante experiențe de longevitate, cu șoareci. Șoarecii, după cum știm cu toții, sunt folosiți pentru experiențe în laboratoare. Dr. McCay a separat două grupuri de șoareci. La un grup a dat toată specia de alimente din abundență. La alt grup a dat minimul necesar de hrană.

Rezultatul a fost că șoarecii din primul grup creșteau rapid și cam la vârsta de 100 de zile se reproduceau. Cu toate acestea mulți erau bolnavi și îmbătrâneau prematur. La vârsta de 300 de zile mulți erau deja impotenți și aveau pete de păr lipsă. Șoarecii din acest grup au trăit până la aproximativ 600 de zile în medie, fiind doar doi care au ajuns la 900 de zile, dar fără dinți și bolnavi.

Șoarecii din al doilea grup, pe de o parte creșteau mult mai încet, dar în schimb s-au menținut sănătoși și cu toți dinții și la vârsta de 900 de zile erau încă în plină perioadă de reproducere, ajungând să trăiască până la 1400 de zile.

Mamiferele în general, trăiesc 6 până la 12 ori timpul creșterii lor (maturității). Omul crescând până la 20 sau 25 de ani, ar trebui, proporțional să trăiască 120 până la 250 de ani.

Că vegetarienii ajung în medie la o mai mare longevitate decât omnivorii, este un fapt indiscutabil. În Balcani, Turcia, Georgia, India, etc., unde se consumă puțină carne, se găsește un mai mare număr de persoane de vârstă considerabil avansată.

În 1920 era în Rio de Janeiro o familie de bătrâni de culoare. El avea 138 de ani și ea 99 ani. Au fost aduși din Africa și au lucrat ca sclavi timp de 78 de ani până la abolirea sclavagismului în 13 mai 1888. Ei au declarat că alimentația lor era aproape exclusiv vegetariană și foarte limitată, deoarece erau foarte săraci.

Am citit într-o comunicare istoria căpitanului californian Diamond, care, la 110 ani mergea pe bicicletă și care a trăit până la 120 de ani. Longevitatea lui se datora adoptării în timpul celei de a doua jumătăți a vieții a regimului vegetarian.

Miguel Solis din Columbia – informa Dr. S.M.Bertoni – a murit la 203 ani. Alimentația sa era aproape exclusiv din mandioca și suc de trestie și la fiecare 15 zile el postea o zi.

Este de asemenea cunoscut cazul lui Zora Hagha, din Turcia care a trăit până la 164 de ani. Nu fuma, nu bea alcool, nici nu mânca carne.

În “O Estado de Sao Paulo” din 24 aug. 1952 a apărut o știre din care transcriem: “Milionarului nord american Bernard Mac Fadden i-a fost permis să-și sărbătorească a 84 sa aniversare, sărind cu parașuta deasupra Parisului. Mac Fadden a repetat ce a făcut în New York, anul trecut deasupra râului Hudson, pentru a demonstra că încă este tânăr. Octogenarul s-a căsătorit a doua oară în urmă cu patru ani și spune că **secretul vitalității sale este exercițiul fizic și regimul vegetarian.**”

Multe persoane nedorind să se convingă de efectele prejudicioase ale cărnii spun că cunosc cazuri de oameni ce au ajuns la 90 sau 100 de ani mâncând carne, bând și fumând. Fără îndoială. Dar câți din aceștia găsim într-un milion? Și aceștia, să-mi fie permis să adaug, ar fi trăit mult mai mult timp dacă s-ar fi supus principiilor de abținere și sobrietate, nefolosind carne, alcool sau tutun.

Ceea ce arată că persoanele care au ajuns la vârste înaintate folosind totuși aceste otrăvuri în tot timpul vieții și mărturisesc că aceasta este o dovadă că aceste otrăvuri nu fac atât rău, ar putea spune de asemenea că munca în minele de cărbune este igienică și sănătoasă aducând ca probă că minerii care totuși au lucrat în mine, erau robuști, puternici și mureau bătrâni. Ambele argumente au aceeași bază.

9

SUBGREUTĂȚEA ȘI OBEZITĂȚEA

Există mulți care se tem să renunțe la mâncarea de carne de teamă că vor fi slabi. Dar mâncarea de carne îngrașă? Da, dar foarte puțin.

“Alimentele albuminoase de asemenea produc anumită cantitate de grăsime în țesuturi, dar produc o mult mai mică cantitate decât alte alimente. Este motivul pentru care animalele carnivore, ca jaguarul, tigru, leul, care se hrănesc numai cu carne, sunt în general mai mult slabe decât grase.” – Waldemiro Potech “Zoologia” pag. 170.

Rezervele de grăsime care se depun în celulele țesutului conjunctiv, în celulele adipoase ale țesutului celular, subcutanat, în mușchi, în faldurile sau cutele peritoneului, în jurul rinichilor, etc. își au originea în principal în hidrații de carbon (cereale, tuberculi, feculi, etc.) și în grăsimile ingerate ca alimentație.

Există carnivori grași și slabi și există de asemenea vegetarieni grași și slabi. Și atât într-un caz, cât și în celălalt, depunerile de grăsime se fac datorită hidraților de carbon ingerați – cartofi, orez, fasole, mămăligă, macaroane, pâine, zahăr, etc. Aceste alimente îngrașă când sunt consumate în exces.

Cantitatea de grăsime în corp variază după vârstă, regim alimentar și alte condiții individuale. Există prin urmare diferite tipuri de obezitate:

Obezitatea alimentară, produsă de alimente – în principal hidrații de carbon – ingerați în exces, în cantitate mult mai mare decât cea necesară pentru consum;

Obezitatea constituțională, produsă prin diferiți factori, ca de exemplu, predispoziție ereditară, pe care o au foarte multe persoane, multele abateri mărunte în alimentație determină fenomenul de îngrășare;

Obezitate glandulară, produsă prin perturbațiile glandelor de secreție internă (tiroida, hipofiza, glandele suprarenale), care frecvent întârzie catabolismul grăsimilor și produc obezitate.

Vom arăta cum se provoacă depunerile de grăsime în organism. Dar ce are de a face grăsimea cu sănătatea? Grăsimea nu este un semn de sănătate. Sunt multe persoane grase și bolnave. Idealul este să fii slab și sănătos.

Cunosc persoane care au renunțat la mâncarea de carne și s-au îngrășat; altele au slăbit; altele – marea majoritate – au rămas la fel.

Cunosc persoane care nu au slăbit când s-au lăsat de mâncarea de carne, dar au slăbit la înlocuirea orezului și fasolei care le mâncau la prânz și la cină cu o masă de fructe și alta de verdețuri, cu puțină pâine de secară sau grâu integral, miere, grăsime vegetală, etc. De la trei sau patru mese ce le aveau înainte zilnic, au trecut la două mese și au slăbit. Dar în compensație au ajuns să se bucure de o mai bună sănătate. Eu însumi am făcut această experiență cu mine. Înainte răceam frecvent. Acum practic nu cunosc răceala.

De altfel, din propria mea experiență pot să spun că cea mai bună alimentație sunt fructele și verdețurile crude, care aprovizionează organismul cu toate elementele nutritive necesare ce nu se găsesc în alimentele fierte, și mult mai puțin în carne.

Când cineva schimbă regimul carnivor pentru regim vegetarian, poate în principiu să aibă impresia că nu este bine hrănit și că imediat îi va fi foame. Dar această senzație este doar psihică. În puțin timp dispare. Mâncând fructe dimineața eram alimentat

pentru restul zilei, simțind foame după amiază când luam următoarea masă: când mănânc orez și fasole, sau orice altă mâncare gătită, simt foame imediat după câteva ore. Și dacă aș fi mâncat carne, ar fi încă și mai rău.

Faptul că aceste cărnuri, cum ar fi biftecuri, costițe, etc. nu satisfac necesitățile nutritive generale ale organismului, a fost clar demonstrat în observațiile lui Stefansson în regiunile arctice. Și dacă se mănâncă carne în cantitate considerabilă foamea nu încetează. Însăși aprovizionarea din abundență cu iepuri de casă la indieni, ei o numesc “regim de foame”, pentru că ea (foamea) absolut nu este satisfăcută”. Irving Fisher e Haven Emerson, “Como Devemos Viver” pag. 195.

De aceea spunem: Dacă fructele și verdețurile, care au fost create pentru a servi ca alimente, nu hrănesc, atunci nu există hrană.

EFECTELE ALIMENTAȚIEI CU CĂRNE ASUPRA CORPULUI

Practic numai oamenii și animalele domestice se îmbolnăvesc în timp ce bolile sunt foarte rare printre animalele sălbatice. De ce aceasta? Singura cauză poate fi aceasta: animalele sălbatice trăiesc în armonie cu legile naturii. Omul, din partea sa, și animalele domesticite de el, trăiesc în dezacord cu legile naturii.

Legile existenței noastre nu ne scutesc de efectele călcării lor. Toate călcările de lege rezultă în prejudiciul sănătății pentru călcător.

Nici o boală nu vine la întâmplare. Orice boală este rod al unui trai greșit și în dezacord cu legile naturii.

Boala poate apare în acest fel sau în acel organ, poate apare la stomac, în intestine, la rinichi, în ficat, plămâni sau în inimă, se poate manifesta sub o formă sau alta, poate să aibă un nume simplu sau complicat, dar cauza este mereu aceeași: trăirea în dezacord cu legile naturii. Și cea mai mare parte dintre greșelile care se comit, contra cărora natura protestează energic, sunt mâncărurile și băuturile nepotrivite.

Stomacul este inegalabil unul dintre organele cele mai delicate din corpul uman și de asemenea, acela care primește din partea noastră cea mai mică îngrijire și foarte puțină atenție.

Ignoranța comună cu privire la valoarea și funcția organelor interne este cauza responsabilă pentru oribilele suferințe la care este supusă omenirea. Suferințele în principiu vindecabile, se transformă – prin nepăsarea noastră – în boli grave, de multe ori nevindicabile. Nu avem noțiunea beneficiilor pe care noi le-am avea dintr-o igienă alimentară sănătoasă. Mâncăm de multe ori prea mult sau prea puțin. Mucoasa gastrică este victima noastră preferată, supusă la a primi alimente grele, condimente stimulante și alcool – inamicul nr. 1 – care, cu sosuri piperate, muștaruri, etc. atacă fără milă stomacul, care, chiar dacă oferă o rezistență neobișnuită, va cădea învins prin grave afecțiuni.

De ce să neglijăm stomacul? De ce ne amintim de el numai când simțim manifestările și simptomele dureroase atât de neplăcute ca: aciditate mare, arsuri, gaze și vomă?

Dacă am avea pentru acest organ, atât de esențial vieții și sănătății, aceeași preocupare și aceeași grijă pe care o avem pentru pielea noastră, pe care o dorim curată, proaspătă și sănătoasă, 90% din bolile grave n-ar exista și omenirea ar suferi mai puțin, ar mânca mai bine, o hrană mai potrivită”. Dyeno Castanho, Para Ter Saude Perfeita, pag. 8 și 9

În beneficiul sănătății tuturor organelor noastre unul din primele lucruri care trebuie exclus din alimentație este carnea.

“Carnea nu a fost niciodată cel mai bun aliment; folosirea ei este însă acum de două ori nesigură, de vreme ce rata bolilor la animale crește atât de rapid. Cei care consumă alimente din carne știu prea puțin ce mănâncă. Adesea, dacă ar putea vedea animalele cât sunt în viață și ar cunoaște calitatea cărnii pe care o consumă, s-ar întoarce de la ea cu dezgust. Oamenii mănâncă neîncetat carne, care este plină de germeni tuberculoși și canceroși. Astfel se transmit tuberculoza, cancerul și alte boli fatale.

Țesuturile cărnii de porc colcăie de paraziți. Despre porc, Dumnezeu a zis: “Să-l priviți ca necurat. Să nu mâncați din carnea lor și să nu vă atingeți de trupurile lor moarte” (Deut. 14:8).

Această poruncă a fost dată deoarece carnea de porc nu este potrivită ca aliment. Porcii sunt animale care se hrănesc cu stârvuri și aceasta este singura folosință pentru care au fost destinați. Niciodată, în nici o împrejurare, carnea lor nu trebuia să fie consumată de ființele umane. Este imposibil ca vreo făptură să aibă carnea hrănitore când elementul său natural este murdăria și când se hrănește cu lucruri respingătoare.

Adesea, animalele sunt duse la târg și vândute pentru carnea lor - când ele sunt atât de bolnave, încât proprietarii lor se tem să le mai păstreze. Și chiar unele din metodele de îngreșare a lor pentru piață produc boala. Închise, lipsite de lumină și aer curat, respirând atmosfera grajdurilor murdare, îngreșându-se probabil cu hrană degradată, întregul corp se contaminează curând cu materia stricată.

Animalele sunt adesea transportate pe distanțe lungi și supuse la mari suferințe până să ajungă la târg. Luată de pe pajiștile verzi și călătorind multe mile obositoare, pe drumurile prăfuite și arzătoare sau înghesuite în vagoane murdare, tremurând de epuizare, adesea lipsite timp de multe ore de apă și hrană, bieteles creaturi sunt conduse la moarte pentru ca ființele omenești să se poată bucura de trupurile lor moarte.

În multe locuri, peștii sunt atât de contaminați de murdăriile cu care se hrănesc, încât constituie o cauză a bolilor pentru cei care îi consumă. Aceasta se întâmplă în special acolo unde peștii vin în contact cu materia deversată de marile orașe. Peștii care se hrănesc cu reziduurile de dejecție pot ajunge în ape aflate la distanță și pot fi prinși într-un loc în care apa este curată și proaspătă. Astfel, folosiți ca hrană, ei produc boala și moartea celor care nu suspectează pericolul.

Efectele unei diete pe bază de carne pot întârzia să se arate; acest lucru nu este însă o dovadă că nu este dăunătoare. Puțini pot fi convinși să creadă că tocmai carnea pe care au mâncat-o este cea care le-a otrăvit sângele și le-a produs suferință. Mulți

mor de boli datorate în întregime dietei carnivore, în timp ce cauza reală nu este bănuită nici de ei, nici de alții”. D.V. 294, 295

Când părinții rău orientați și derutați dau copiilor lor carne și supă de carne în sânge, datorită acestui aliment intră o stare de excitare care transformă înclinațiile fiilor în congestionări periculoase și inflamații. Nu este important ca acești copii să aibă aspect înfloritor. Aceasta nu este o dovadă de sănătate adevărată. Pe dinafară se aseamănă cu merele roșii și frumoase la aspect, dar sunt stricate înăuntru. Un vânt mic este suficient pentru a le dărâma.

“Nu există în corpul uman organ care să resimtă mai mult la influxul de mâncare de carne ca organele genitale; și acesteia (mâncării de carne) i se datorează faptului că mulți adolescenți nefericiți, la ajungerea pubertății cad frecvent victime consecințelor nefaste ale unui regim contrar naturii” – Dr. Rich Nagel, medic și scriitor german.

Bunii igienisti știu astăzi că pentru a corecta această tendință corupătoare în copii este necesară o modificare a regimului lor alimentar, abolind carnea și toți stimulenții și condimentele picante. Așa că părinții ar trebui să ia în considerare această realitate!

“Carnea este un excitant al sistemului nervos... Observația curentă în clinici este că marii consumatori de carne sunt foarte frecvent afectați de boli nervoase, ce nu se găsesc printre vegetarieni și care chiar se ameliorează cu acest regim; acesta este cazul neurasteniei și isteriei. Lucrul acesta este mai bine confirmat în boala Basedow și în mixedem, care nu tolerează carnea. Suprimarea ei este condiția indispensabilă pentru ameliorare și de îndată ce bolnavul se întoarce la acel aliment, deja boala se agravează. Sunt boli care depind mult de funcțiile glandelor și boli ale sistemului nervos care se agravează prin mâncarea de carne. Dr. Alberto Seabra

“Dacă depindem de regimul animal pentru aprovizionarea noastră cu proteine, nu primim aceste elemente alimentare în stare

pură, fiindcă împreună cu carnea se introduc în corpul nostru multe boli. Astăzi se recunoaște că animalele au devenit o sursă de îmbolnăvire. Alimentul carne este în ziua de azi mai mult decât periculos. Numai datorită indiferenței din partea consumatorilor de carne mulți desconsideră bolile care domnesc între animale în zilele noastre.

S-a dovedit printr-un lung lanț de experiențe că o dietă cu multă proteină produce “boala lui Bright”, arteroscleroză și hipertensiune arterială, chiar și în animalele carnivore. Alt fapt care trebuie să atragă atenția noastră este că cancerul apare într-o medie mai mare în țările unde se consumă multă carne.” D. Nicolici, *The Original Diet*, pg. 24

Un renumit medic francez spune că bolile care pot proveni din alimentația cu carne sunt următoarele: apendicita, astmul, caracter dur și violent, cecul (prima parte a intestinului gros) sensibil, epigastru sensibil, epilepsia, guta, hemoroizi, constipație cu alternanță de diaree, putrefacții intestinale, supraexcitare genitală, ulcere gastrice, vegetații.

Același medic spune că alimentul carne acționează asupra corpului uman ca un bici asupra calului obosit. Omul de asemenea primește “biciuri” stimulante prin intermediul toxinelor din carne ce exercită acțiune iritantă la efortul de uzură al ficatului și rinichilor, pentru munca în exces din care provin insuficiențele, inflamațiile, cancerul etc.

Datorită ficatului organismul nostru este până la un anumit punct, protejat de efectele erorilor alimentare, inclusiv efectele rele ale alimentației cu carne. Dar funcționarea ficatului are limite. Fiind nevoit să lucreze continuu în exces pentru a face față otrăvirilor din carne, din sosurile picante, din sosul englez, din drogurile farmaceutice etc., se congestionează. Și dacă continuă să fie supraîncărcat cu aceste veninuri răul se agravează. Mâncarea de carne agravează bolile ficatului și abținerea de la carne aduce îmbunătățiri considerabile. Aceasta este ceea ce observațiile științifice au confirmat. Prin urmare, cine dorește să asigure sănătate

ficatului său nu trebuie să mănânce carne, nici vreun alt articol dietetic nesănătos.

“Rinichiul este în condiții analoge. Încărcat cu eliminarea produselor terminale din digestia cărnii, prin filtrul său trec otrăvurile ce nu trebuie a fi reținute. Dacă i-am da de lucru prea mult, organul s-ar îmbolnăvi ca și ficatul.

Pancreasul este pus în același pericol de predispoziție la boală. Să se ia în considerație legăturile diabetului cu abuzul de carne sau agravarea acestor boli cu preponderență de alimentație asemănătoare și legăturile de dependență între diabet și pancreas și se va vedea că nu există exagerare în acuzare.

Producător de acid uric, regimul carnivor însoțește artrita, ameliorând-o sau agravând-o, după cum este diminuat sau crescut.

Intestinul suferă de asemenea consecințe. Chiar de la digestie simplă el dă loc la toxine și predispune la constipații prin absența de excitații peristaltice ce le datorăm celulozei vegetale.

Ateroscleroza, îmbătrânirea prematură, sunt urmarea îmbolnăvirilor pancreasului.

În fața atâtor rele dovedite, va fi probabil obligatoriu de a înlocui carnea? Vegetarienii au trăit în general o viață deplin sănătoasă și printre ei întâlnim cele mai frumoase exemplare de longevitate – Dr. Alberto Seabra.

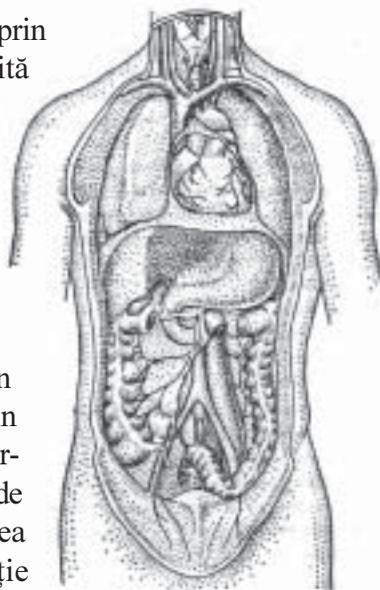
Carnea este pe de o parte deficientă, nu numai în vitamine, ci dealtfel în calciu și alte substanțe alcaline și pe de altă parte bogată în acid fosforic, ceea ce rezultă în acidoze și ca urmare în hipertensiune arterială, ateroscleroză și boli de rinichi.

Sub influența cărnii – spune Dr. Loroud – crește vâscozitatea sângelui și circulația sângelui devine mai dificilă; între consumatorii de carne vedem apărută ateroscleroza și apoplexia; suprimarea cărnii și înlocuirea cu un regim vegetarian fiind un mare mijloc pentru a obține o ameliorare în aceste boli.

Dr. Louis H. Newburgh, de la Universitatea din Michigan, a introdus praf de carne în rația iepurilor de casă, producând în

aceste rozătoare ateroscleroză și prin același procedeu a produs nefrită (boala lui Bright) în șoareci.

Este adevărat că omul are nevoie de proteine pentru a repara țesuturile uzate. Dar este de asemenea adevărat că în general se ingeră mult mai multă proteină decât este necesar. Excesul trebuie imediat convertit în uree, de către ficat, și eliminat prin rinichi. Dar se întâmplă că acest organ, primind o cantitate prea mare de proteine nu face față la o asemenea activitate și rezultă “intoxicație proteică”. “Boala lui Bright – spune J.H. Kellog – poate, în multe cazuri, aproape în majoritate, să fie considerată o intoxicație proteică cronică.”

Ceea ce face ca organele corpului să fie păstrate în bună funcționare, este atenția ce li se acordă

Dr. Artur Hunter, după studierea influenței alimentației cu carne în presiunea arterială, a arătat că presiunea sângelui este în medie cu 10 procente mai mare la carnivori decât la vegetarieni. Ceea ce a dus la acest studiu a fost faptul că într-o companie de asigurări în care el era acționar principal, a descoperit că în general presiunea sanguină a unui chinez este cu 8 procente mai scăzută decât a unui american. Încheind studiul său a zis: “Considerată în ansamblul ei, populația SUA, cred că un regim mai adecvat cu mai puține alimente de origine animală, va rezulta într-o presiune sanguină mai mică și longevitate mai mare, cu aceeași aptitudine pentru exercitarea activității ei”.

În continuare transcriem unele cuvinte ale Dr. Uzeda Moreira, citate în Diario Popular de Sao Paulo 25 oct. 1949:

“Popoarele orientale, care consumă o mare cantitate de orez și legume, nu sufăr de ateroscleroză, angină pectorală, infarct miocardic și hemoragii cerebrale. Acestea sunt boli tipice occidentale și în deosebi ale ultimului timp. De când omul occidental a trecut la a se supraalimenta, preferă alimente bogate în colesterol, care este un mare inamic al adultului, când este în doze excesive. Și unde se găsește acest element? Cercetările chimice l-au găsit în jambon, în slănina de porc, în ouă, în unt, lapte din abundență, smântână, brânză, grăsimi animale. Toate acestea intră în meniul “yankee” care este la modă și se consumă la o scară largă, dând ca rezultat că 60% din persoanele cu mai mult de 50 de ani mor în boli datorate aterosclerozei.

Carnea irită tubul digestiv. Prin urmare pricinuieste hiperclorhidria, constipația și enterita (inflamația muco-membranoasă).

Mac Carrison, Hoffman și alte autorități în materie de igienă alimentară, în legătura lor cu bolile spun că bolile de cancer sunt foarte rare între cei ce adoptă o alimentație vegetariană, atât oameni, cât și animale și aduc mărturie că această boală se întâlnește mai mult în Australia și SUA, țări în care se mănâncă multă carne. Și aceeași cauză atribuie eminențele autorități și altor boli degenerative.

Tuberculoza este în cele mai multe cazuri contactată de om prin alimente. Carnea și laptele sunt vehiculele ei obișnuite – declara Marcel Labbe, în cartea sa “Regimurile alimentare”.

“Cercetările actuale despre nutriție – spune dr. J.H.Kellog – demonstrează foarte clar că alimentele de carne nu sunt superioare vegetalelor și că de asemenea, în ultimii ani s-au acumulat probe indiscutabile care stabilesc legătura între alimentația cu carne și bolile grave de diferite feluri; de aceea n-ar fi surprinzător ca în împrejurările secolului actual să avem mărturia unui declin notabil al folosirii ei, chiar dacă sunt făcute eforturi extraordinare prin propagandă de crescătorii de vite și industriași pentru creșterea consumului acestui aliment.

Albuminele animale produc acid uric în organismul uman, ceea ce nu se întâmplă cu albuminele vegetale. Prin urmare, folosirea cărnii ca aliment poate facilita producerea gutei și formarea calculilor renali.

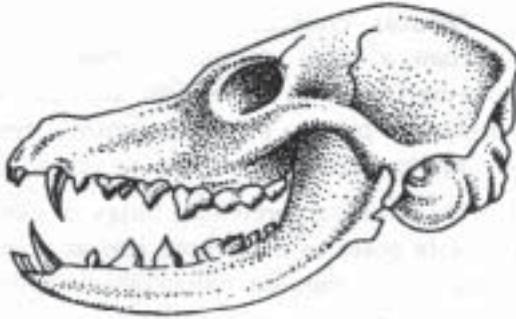
Cărnurile intră rapid în descompunere și sunt pline de toxine ca acestea: purina, ptomaina, xantina etc., care sunt otrăvuri împotriva cărora organismul uman nu are glande neutralizante cum au hiena și păsările răpitoare.

Însăși supa de găină cu orez nu are această putere alimentară extraordinară, cum se imaginează. Nu este nici măcar ușor digerabilă.

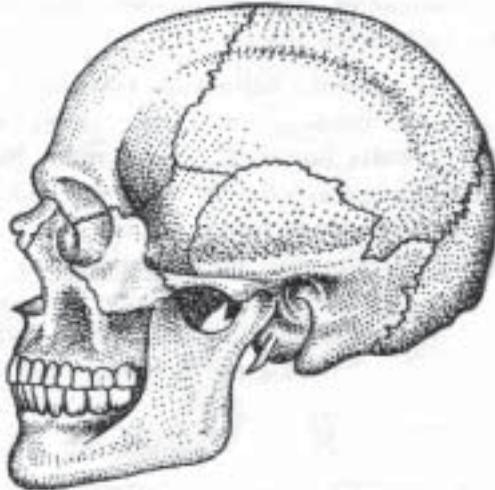
Există medici care în ziua de azi interzic nu numai supa de găină, dar și supa de pui, bolnavilor aparatului digestiv și celor în coalescență de gripă, afirmând că grăsimea din această carne supraîncarcă stomacul și irită intestinalele. – Prof. Dr. Deodato de Morais

Craniul unui animal carnivor

Craniul unui om

*Comparați dantura omului
cu cea a animalului carnivor*

11

EFECTELE CĂRNII ASUPRA DINȚILOR OMULUI

Carnea este un aliment cu înaltă aciditate și foarte deficient în săruri de calciu, care sunt atât de necesare pentru menținerea echilibrului alcalin din sânge și aprovizionarea cu elementele necesare pentru oase și dinți... Cariile dentare, după cum se știe, rezultă din acțiunea chimică a reziduurilor alimentare asupra dinților. Particulele alimentelor vegetale crude, deși nu pot fi atât de ușor reținute între dinți, și chiar dacă ar fi, nu oferă aceleași pericole la descompunere. – D.Nicolici “The Original Diet”, pag. 24

Este important să înțelegem echilibrul corect acido-bazic din sânge. Sângele este predominant alcalin. Un exces de acid scoate afară, extrage bazele minerale (în special calciu) din oase, dinți, etc. determinând demineralizarea.

Percy R. How, de la Școala de Ondotologie și Medicină din Harvard, a făcut cercetări notabile despre influența alimentației în degenerarea dinților și a scris:

Organismul animalelor carnivore se eliberează de marea cantitate de acizi, fabricând o mare cantitate de amoniu (compus dintr-un atom de azot și patru de hidrogen) în timp ce erbivorele, inclusiv omul, nu fabrică amoniu suficient pentru a neutraliza acei acizi și este furat calciu din oase și dinți pentru a ajuta procesului de neutralizare.

12

BACTERIILE DIN CĂRNE ȘI PUTREFAȚIA INTESTINALĂ

Profesorul E. V. McCollum de la Spitalul John Hopkins, a spus într-o conferință publică: “Sunt convins că toți acei care consumă carne de obicei în aceste țări vor avea de câștigat prin suprimarea completă a cărnii din regimul lor obișnuit. Carnea crește foarte mult putrefacția intestinală. Nu există altă categorie de aliment care să producă în așa manieră putrefacție intestinală și să se descompună în produse nocive.

Dr. Elford, șef la Departamentul de Alimentație și Sănătate Publică din Portland, a publicat în American Journal of Public Health, din decembrie 1936, următoarele:

“Din toamna anului 1933 am căutat să determinăm valoarea bacteriologică punând la probă carnea proaspătă, în special cea numită hamburger, care a prezentat un conținut de bacterii de 85.000.000 pe gram... 85.000.000.000 pe kg.

Referindu-se la acești factori dr. J.H.Kellog spunea:

“În general fierberea diminuează numărul de bacterii din carne, într-o oarecare măsură, dar nu le distruge complet. În unele cărnuri doar prăjite, numărul bacteriilor ajunge uneori să crească deoarece are căldură suficientă pentru accelerarea înmulțirii.

Unul din principalele izvoare ale răului, cauzat de folosirea cărnii – continuă el – este enorma dezvoltare a periculoaselor bacterii din carne (Helder), care se găsesc în resturi de carne nedigerată, cât timp așteaptă evacuarea în colon. Conform cercetărilor lui Strausburger, producția medie a acestor organisme generatoare de otrăvuri în colon, la persoanele care se alimentează cu carne, nu este inferioară de 300.000.000.000.000 la fiecare 24 de ore. O parte considerabilă a excrementelor constă în general din bacterii moarte.

Profesorul A.B.McCollum, de la Universitatea McGill, eminentă autoritate în patologia toxinelor produse prin putrefacția intestinală, a constatat că atunci când mucoasa intestinală nu reușește să evite absorbția lor, poate cauza ateroscleroză, ciroză hepatică, unele forme de nefrite, angină pectorală și demență senilă...

Destinat în mod normal să transporte și să descarce corpul de reziduuri nevătămătoare ale unei alimentații fără putrefacții, colonul, chiar dacă ar fi necesar să păstreze pentru câteva ore sau mai multe zile resturile putrede de carne, consumată deja în stadiul aproape avansat de putrefacție, devine – după cum spune foarte bine prof. McCollum – ‘o poartă largă pe unde o armată de substanțe toxice trec în curentul sanguin și se transformă astfel într-o puternică cauză de degenerare și îmbolnăvire pentru toate organele corpului.

Ficatul, glandele de secreție internă, pielea, rinichii, care apără copul distrugând și eliminând otrăvurile se uzează prematur prin activitatea nenaturală și obositoare la care sunt supuse. Acestea pierd din eficiență și se dă ocazie la acumulare de otrăvuri în sânge care produce întărirea arterelor și schimbări degenerative în nervi, mușchi, inimă și alte organe, micșorând rezistența vitală și producând îmbătrânire prematură.

Dr. J.H.Kellog, făcând cercetări cu scopul de a determina conținutul microbial al cărnurilor a obținut următoarele rezultate:

Carne	Microbi de putrefacție pe gram
Carnea crudă cumpărată din piață	70.000
Aceeași carne după ce este fiartă	25.000
Aceeași carne după ce este friptă	90.000
Carne de pește crudă	870.000
Sardine în conserve	14.000.000
Carne de vacă bine fiartă	25.000.000
Carne extra	168.000.000
Jambon afumat, analizat imediat după obținerea de la abator	43.120.000
Același analizat după 24 h	750.000.000
Crenvurști	120.000.000
Crenvurști după 24 h	490.000.000
Carne de vacă prăjită	560.000.000
Carne de vacă prăjită, după 24h	750.000.000
Costiță de carne de vacă	560.000.000
Aceeași, după 24 h	840.000.000
Carne de porc	635.000.000
Aceeași, după 24 h	1.036.000.000

După cum relatează revista americană *Good Health*, din august 1939 s-a dovedit că sardelele conservate, preparate din materialul cel mai proaspăt posibil, conțin mici cantități de un acid gras volatil. Cu trecerea la descompunere s-a dovedit o creștere progresivă a acestui acid, prezent în produsele de această natură.

Aceste alimente – se scria într-un raport – sunt infectate cu bacterii de putrefacție și când sunt ingerate se infectează tot tubul digestiv, în special colonul, unde alimentele rămân pentru mai mult timp, înainte de a fi eliminate.

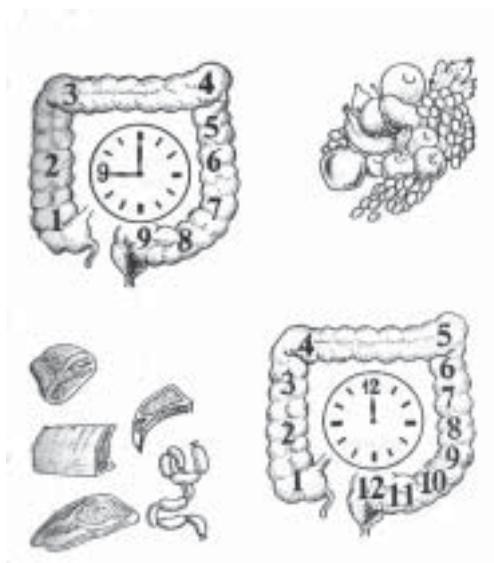
Proba descompunerii a fost dovedită în toate produsele

examine, chiar între cele recent conservate și care erau scoase din apă doar de 37 de ore.

Peștii – continuă raportul – sunt în general preferați de persoanele care evită să folosească biftecurele sau așa numitele cărnuri în sânge, în speranța că în acest fel evită efectele nocive ale cărnii. Această idee este totuși greșită deoarece peștii sunt mai predispuși la descompunere decât orice altă formă de carne.

Sigur este a evita atât una, cât și pe cealaltă fiindcă peștele nu este mai bun decât carnea în sânge, în ceea ce privește rezultatele dăunătoare asupra organismului uman.

Toată carnea, chiar și cea mai proaspătă, poate să producă intoxicații, deoarece putrezește în intestine. Și cei ce sufăr de constipație sunt în mare pericol. Cu toate semnele vizibile ale pericolului oamenii se aventurează pe teren periculos. Aceasta se explică prin faptul că mulți au mintea supusă stomacului și nu invers.

Regimul vegetarian
stimulează transportul
reziduurilor alimentare
prin intestinul gros

13

PARAZIȚII PROVENIȚII DIN ALIMENTAȚIA CU CARNE

Mulți paraziți trec prin om când acesta ingeră bucăți de carne. Efectul de multe ori poate să fie mortal. De aceea este important să luăm măsuri de precauție contra acestui inconvenient. O precauție sigură este abținerea de la toate speciile de carne.

Paraziții cei mai comuni, proveniți din consumul de carne sunt tenia și trichina.

Există trei clase principale de tenia proveniți din carne. Tenia saginata, tenia solium și bothriocephalus.

Tenia saginata, trăiește în prima fază – faza de larvă – în bou. Bovinele, bând apă sau mâncând iarbă contaminată cu ouă ale acestui vierme, sunt infectate. Ouăle, imediat ajunse în intestinul animalului, eliberează embrionii care la rândul lor perforează peretele intestinal și se instalează în țesutul conjunctiv care unește mușchii animalului, provocând cisticercii așa că infecțiile cu larve de tenia se numesc cisticercoză. Sunt mici puncte alburii vizibile în carne.

Când carnea de vită este ingerată de om, cisticercii, la rândul lui ajungând în intestin, acolo se dezvoltă în vierme adult, până ajunge la câțiva metri lungime.

În intestin el se alimentează absorbind substanțele nutritive destinate hrănirii omului. Din când în când bolnavul elimină cu excrementele inele pe care tenia le abandonează progresiv. Aceste inele ce seamănă cu semințele de dovleac, contaminatează apele, terenurile și iarba. Boii și vacile, bând din aceste ape și mâncând această iarbă contaminată, îngerează ouă de tenie. Astfel se formează acest ciclu.

Tenia solium trăiește în faza de larvă în porc, unde se instalează atât în carne, cât și în grăsime. Omul este infestat de acest vierme prin ingestia de carne de porc contaminată.

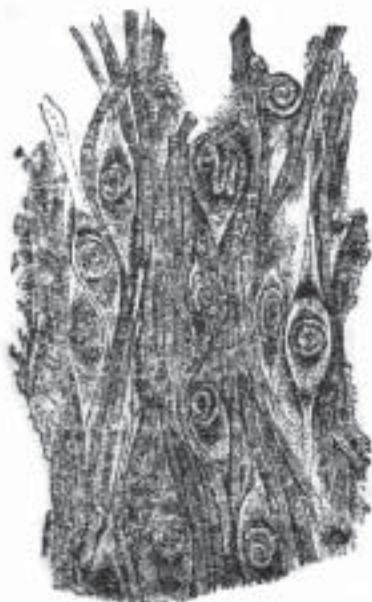
Tenia solium este în aparență asemănătoare cu tenia saginata, cu diferența că cea transmisă prin carnea de bovină are 3-10 m lungime, în timp ce cea transmisă prin carnea de porc are doar 2-3 m deosebindu-se de cea anterioară și prin unele caracteristici anatomice. *Tenia solium* are, de exemplu, capul înzestrat pe lângă ventuze și cu cârlige. *Tenia saginata* are numai ventuze.

Cap de solitaria

Botricephalus, numită și *dibotricephalus latus*, este cel mai mare dintre toți solitaria. Ajunge la 14-16 m lungime. Capul are două brazde cu ajutorul cărora acest vierme se fixează în intestin. Trăiește în faza de larvă în mușchii unor pești de apă dulce și în faza adultă în intestinul subțire al omului, provocând mare anemie acestuia.

Trichina este un vierme micuț. Masculul măsoară un milimetru și jumătate lungime și femela măsoară trei, patru milimetri. În faza de larvă trăiește în mușchii porcului sau omului, iar în șoareci trăiește definitiv viața de adult. În timp ce ingeră carne de porc, șuncă, jambon, cârnați, etc. omul se infectează cu larve de trichină.

Trichină într-un mușchi

Aceste larve se dezvoltă în intestinul subțire până devin viermi adulți, când elimină embrioni care în parte ies cu fecalele și în parte traversează stratul de jos al mucoasei intestinale și trec în sânge cu care străbat corpul până se instalează într-un mușchi, producând trichinoza.

Trichinoza este o boală febrilă, aproape asemănătoare cu febra tifoidă sau holera. Este foarte periculoasă și de multe ori produce moartea.

Dr. J.H.Kellog, spunea:

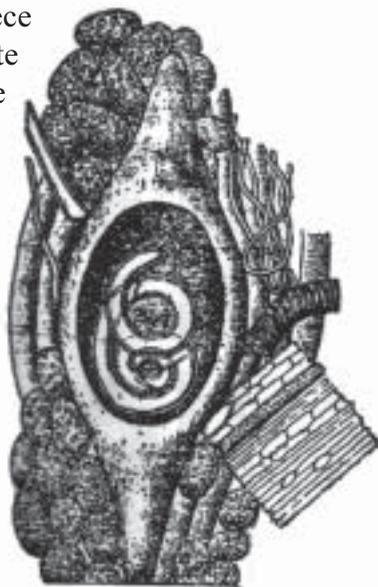
“Există astăzi în SUA nu mai puțin de 10-15 milioane de persoane infestate de trichină, datorită faptului că au mâncat carne de porc și au dobândit acest parazit, prin obiceiurile lor de a mânca măruntaiele. Trichina există de mai mult de o jumătate de secol și constituie o amenințare pentru sănătate și nu au fost adoptate mijloace eficiente pentru a evita răspândirea ei între porci sau ființe umane.

Dacă varza, cartoful, morcovul sau orice alte vegetale ar fi fost o sursă de grave îmbolnăviri, ar fi fost mulți care ar fi dezapreciat folosirea lor, sau chiar le-ar fi interzis prin lege. Predilecția comună pentru șuncă afumată și interesele financiare ale industriașilor par să fie cauzele unice de a tolera carnea de porc. Toate speciile de carne poartă paraziți. Prin faptul că se mănâncă carne, se dobândesc multe feluri de tenia: folosirea ei este responsabilă pentru alte infecții. Carnea este principala sursă de bacterii vătămătoare cărora se datorează colita, apendicita și alte infecții intestinale care în SUA cauzează mari suferințe și un mare număr de decese”.

Dr. Heiser, în lucrarea sa, “You’re The Doctor”, spune: “Trebuie să avem grijă la intoxicațiile produse de paraziții intestinali. Când eram stagiar în Spitalul din Marinha în Boston, imediat după războiul din Spania, obișnuiam să observ medici în spitalul prefecturii că operau pacienți, mulți dintre ei din cele mai bune familii din Boston, purtători de trichinoză. Mâncau atunci ceea ce se numea “porcul pojar” infestat de un vierme mic în formă de spirală, cunoscut ca “trichinela”. În general un parazit de șoareci, care se propaga ușor la câini, pisici și în special la porci. . .

În ființele umane trichinoza este unica infecție parazitară care se localizează în mușchi și este nevindecabilă. S-au calculat între 10 și 20 de milioane de americani infectați cu trichinoză în diferite grade. Consumându-se carne de porc contaminată, larvele se instalează în intestine și cu tot efortul pentru a le elimina unele penetrează în pereții intestinali de unde sunt absorbite în curentul sanguin. În timp de șase luni nu se întâmplă nimic, iar după ce trece acest termen, tot tratamentul este tardiv, deoarece această dezvoltare a larvelor localizându-se în mușchi cauzează dureri puternice, febră și o stare rea. Când viermii se înmulțesc, formează tumori și numai intervențiile chirurgicale vor aduce ușurare. În majoritatea cazurilor, nefiind reinfestată, boala devine ascunsă, iar victimele nu mai suferă așa mult.

Astăzi, cu mijloacele actuale de inspecție a cărnii, este posibil să spui dacă țesutul muscular al porcului conține trichină.

Secțiune în trichină

Circa 30% din porcine sunt sacrificate particular, nefiind supuse verificării. Unicul proces de documentare a prezenței acestui parazit, apare la distrugerea fibrelor musculare printr-o examinare microscopică.

Larvele sunt extrem de dificil de distrus. Afumarea cărnii nu le ucide. Ele rezistă de asemenea la saramură, congelare și la temperatură de 80°C.

În San Francisco 51 cazuri de trichinoză au fost relatate datorită biftecurilor și cărnii de porc prăjită, 10 din cârnăciorii de porc serviți ca “cocktails” la sărbători, 42 în salamuri, 9 în carne de porc în conserve și 9 în crenvurști.

Despre această problemă merită să fie transcris un fragment dintr-un articol al doctorului Claude W. Chamberlain, publicat în două numere din revista “Viver”. Ilustrul medic spunea:

Luăm în considerare un caz de atac de trichină în care o familie de agricultori, compusă din 33 de persoane, sufăr de această boală fără suspiciunea că originea ar fi în consumul de carne de porc. Una din persoane a murit; altele încă se găsesc cu paraziți în organism, unde aceștia vor rămâne până la moartea purtătorilor. Nu există antiseptic, nici ser, care să distrugă acești mesageri ai morții, dacă se instalează în corpul uman.

În cazul citat, toată acea familie, bunici, părinți și copii, au consumat produse preparate în casă. Unii membri ai familiei aveau deranjuri la stomac, diaree și alte simptome, care i-a făcut pe medicii locali să gândească dacă să trateze de tifos sau de o boală asemănătoare. Trei infirmiere inițiate să îngrijească de bolnavii care au căzut la pat, aproape în același timp, au lucrat ziua și noaptea, până au căzut victime aceleiași boli. Vecinii care au venit în ajutor și erau în casa țăranilor, făcându-le mâncare sau mâncând sandwich-uri de crenvurști de porc, au acuzat la rândul lor simptome ale aceleiași boli.

Numai când bacteriologul de la spitalul cel mai apropiat a descoperit existența parazitului în carnea ingerată de toate acele

persoane, s-a descoperit misterul. S-au distrus toate jamboanele, toți cârnăciorii, și toate subprodusele din carnea care a dus la răspândirea bolii ca prin farmec. Epidemia din localitate a încetat dar deja o persoană și-a pierdut viața și alte zeci erau infectate pentru restul vieții lor.

De oarecare timp între probele de mezaluri de carne de porc și alte produse similare introduse în magazinele din San Francisco din California, specialiștii în aceste cercetări au găsit nuclee vii de paraziți în două exemplare din fiecare grup de 10. Experiențele indică că este posibil să existe o jumătate de milion de trichină într-o jumătate de kg de carne. Atacul paraziților în corpul uman poate să fie fatal, dacă există 5 paraziți în fiecare gram de țesut. În cazul unui copil de opt ani, care moare de această boală, se găsesc 100 de trichine într-o porție de țesut, cât capul unui ac cu gămălie.

În trecut cercetătorii în sănătate și medicii gândeau că 2% din populație ar suferi de trichinoză. Astăzi știm că boala este de 10 ori mai răspândită decât se gândea. Cel puțin 20% din poporul nord american suferă de trichinoză. Este adevărat că marea parte a celor infectați, prezintă simptome ușoare, asemănătoare reumatismului, cu dureri mici, intoxicație alimentară, diaree, boală de rinichi, disconfort abdominal, bronșite, moleșeală sau întărirea mușchilor, bolile acestea care, par ne semnificative sunt uitate și neglijate după un scurt timp.

Autoritățile în materie au declarat că paraziții pot perturba funcționarea inimii ajungând să invadeze și creierul și sistemul nervos. Când sunt în mare număr, trichiniile produc o condiție toxică ce poate să determine moartea cu mai mare frecvență. Preparatele de carne de porc, în serie, sunt făcute din diferite animale; în acest fel un animal infectat, poate să infecteze mai multe persoane.

Botricephalus
14-16m

14

EFECTELE ALIMENTAȚIEI CU CĂRNE ASUPRA SPIRITULUI

Ceea ce afectează fizicul, afectează și spiritul – aceasta o știu toți. Minte este într-o strânsă relație cu corpul. Corpul poate fi influențat prin minte și mintea prin corp. Legăturile lor sunt reciproce. Cineva are impresia că o baie rece îi va face rău... gândește că-i va cauza răceală ... și dacă face o baie va obține efectiv rezultatul de care se teme. Dacă cineva bea un pahar de apă îndulcită cu zahăr, și dacă altul i-ar spune că a băut otravă, s-ar putea prin impresie mentală să moară instantaneu. Prin sistemul nervos, ordinele primite sunt executate. Dacă cineva se gândește stăruitor că îi este frig, măcar că nu-i este și el însuși nu simte frig, puțin îi va trebui să simtă într-adevăr frig. Dacă se impresionează cu gândul că este cald, încă nefiind cald imediat, va simți căldură. Corpul, după cum se poate constata din experiență proprie, este susceptibil la impresiile minții.

Minte, la rândul ei, suferă influența stării corpului. Introducându-se numai o porție de alcool în stomac, mintea imediat va suferi efectul. Va fi buimăcită. Luându-se un anestezic, corpul își va pierde sensibilitatea și mintea va fi inconștientă.

Cele două exemple cu care am încheiat acest citat, sunt extraordinare. Dar să vedem unul mai simplu: fumătorul se plânde că în ziua în care fumează mult, nu poate gândi corect, nu se poate concentra... Creierul este insensibil.

Tot ce intoxică corpul, slăbește creierul. Aceasta se poate spune de asemenea cu privire la carne ca aliment. Carnele încarcă organismul de toxine. Aceste toxine sunt la început stimulative și apoi istovitoare. De aceea omul mănâncând carne, nu poate avea o minte atât de lucidă ca și cum ar mânca numai vegetale.

Thomas Alva Edison, celebru fizician nord-american, renumit pentru invențiile sale, nu mânca carne. “Sunt vegetarian și bineînțeles abstinent absolut de la alcool”, spunea el. “Mănânc puțin numai dimineața și seara. Fac aceasta pentru că astfel pot să folosesc mai bine creierul meu.”

“Ca efect, toți vegetarienii fac repede constatarea că simțurile lor se regenerează obținând o mai mare pătrundere și agerime și prin urmare imaginile care se reflectă în creierul lor se evidențiază cu mai mare siguranță și precizie”. El Vegetarismo de Strittmatter

“Urmările morale negative ale dietei pe bază de carne nu sunt mai puțin importante decât nenorocirile fizice. Alimentele din carne dăunează sănătății și tot ceea ce afectează corpul are un efect similar asupra minții și sufletului. Gândiți-vă la cruzimea față de animale pe care o presupune consumul de carne și efectul ei asupra celor care o înfăptuiesc și asupra celor care privesc. Cum distruge aceasta duiosia cu care ar trebui să privim aceste fapte ale lui Dumnezeu!

Inteligența pe care o arată multe necuvântătoare se apropie atât de mult de inteligența umană, încât este un mister. Animalele văd, aud, iubesc, se tem și sufăr. Ele își folosesc organele cu mult mai multă credincioșie decât le folosesc mulți oameni pe ale lor. Manifestă simpatie și tandrețe față de tovarășii lor aflați în suferință. Multe animale arată o afecțiune pentru cei care se ocupă de ele cu mult superioară afecțiunii arătate de unii reprezentanți ai rasei

umane. Ele formează legături de atașament față de om, care nu se rup fără o grea suferință pentru ele.

Care om, având în piept o inimă omenească, ce a îngrijit vreodată de animale domestice, ar putea să privească în ochii lor plini de atâta încredere și afecțiune și să le predea de bunăvoie cuțitului măcelarului? Cum ar putea să le înghită carnea ca pe ceva foarte gustos?” Divina Vindecare 315, 316

Este remarcabil un gând interesant citat dintr-o carte:

“Însăși societățile de protecție a animalelor, cu intenția lor de compasiune, nu vor fi “protectori” decât numai cu numele, până în ziua în care membrii lor, făcându-se vegetarieni, renunță a provoca în nefericitele animale, a căror carne o mănâncă, dureri infinite și o moarte atroce. Mi se pare o manieră stranie de a proteja animalele, ucigându-le pentru a mânca imediat resturile cadavrelor lor. Adevăratele societăți de protecția animalelor sunt societățile vegetarienilor”. “Cartilha da Saude”, pag. 20, J. Estéve Dulin

“Alimentația cu carne are tendința de a animaliza natura, de a jefui pe bărbați și femei de acea iubire și simpatie pe care ar trebui să le simtă pentru oricine și să dea pasiunilor inferioare stăpânire asupra puterilor mai înalte ale ființei... Sănătatea trupului trebuie să fie socotită ca esențială pentru creșterea în har și obținerea unui temperament echilibrat. Dacă stomacul nu e îngrijit cum trebuie, formarea unui caracter drept, moral va fi stânjenită. Creierul și nervii sunt în legătură cu stomacul. Mâncarea și băutura necorespunzătoare rezultă într-o gândire și faptuire greșită”. Testimonies, Vol. 9, 159-160

Carnea ca aliment – spunea Jean Jacques Rousseau – exercită o influență vătămătoare asupra temperamentului individului, de aceea toți mâncătorii de carne sunt mai cruzi și sălbatici, decât ceilalți oameni.

Se cuvine să cităm aici cuvintele lui Thoreau:

“Nu am nici o îndoială că ar fi o parte a destinului rasei umane

în dezvoltarea sa graduală, să renunțe la a mânca carne în același fel cum și triburile sălbatice au renunțat să se ucidă unii pe alții după ce au intrat în contact cu oamenii mai civilizați. “

Regimul carnivor este un regim excitant. Să avem în vedere animalele carnivore. Sunt în general feroce, în timp ce cele erbivore și frugivore sunt blânde și ușor de a fi domesticite. Un fapt interesant este că temperamentul animalelor omnivore variază conform felului alimentației lor. Șoarecii albi din laboratoarele de seruri și vaccinuri se domesticesc ușor, hrănindu-se cu pâine și cereale, dar devin feroce și mușcă, dacă li se dă să mănânce carne.

În legătură cu ceea ce am amintit anterior, ne referim aici la un reportaj interesant, care a apărut în “Tabloide” din 18 ianuarie 1953, despre un jaguar domesticit. Ultima pagină a acestui jurnal avea o fotografie, arătând “prietenia” dintre animal și stăpânul său, unde se putea observa că jaguarul era foarte blând. Stăpânul său, vânător profesionist afirma că “s-a obținut îmblânzirea animalelor considerate feroce, secretul fiind totdeauna în regimul alimentar la care ele sunt supuse”.

Apărătorii alimentației cu carne pretind să vadă în carne “avantajul” de a deveni om îndrăzneț și curajos. Spun că vegetarienii la rândul lor sunt foarte blânzi și apatici. Ca exemplu citează un fapt petrecut unui popor european care mânca multă carne, subjugând un popor asiatic, ca număr mult mai mare, dar care practic nu mânca carne. Istoria permite diverse interpretări.

Unii gândesc că cei care sunt cuceritori curajoși, barbari și masacratori care merită laudă și glorie; alții cred că o merită cei săraci subjuogați, masacrați, care cu atâta liniște și blândețe îi suportă pe opresorii lor.

Dacă carnivorianismul ar fi fost abandonat de secole, ar fi fost de asemenea abandonat și cultul zeiței “forța și violența”. Interzicându-se oamenilor masacrarea săracilor și animalelor neajutorate, mult mai puține înclinații ar fi fost pentru uciderea semenilor lor. Și ca urmare am fi avut astăzi o generație de oameni

mult mai blânzi, liniștiți și pașnici, care ar fi acceptat mult mai mult maximele Maestrului maestrilor:

“Iubește pe aproapele tău ca pe tine însuși!”

“Pe cât este posibil, întrucât atârnă de voi, trăiți în pace cu toți oamenii”.

“Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă prigonesc”.

“Dacă vrăjmașului tău îi este foame, dă-i să mănânce, dacă îi este sete, dă-i să bea, pentru că așa îngrămădești carbuni aprinși pe capul lui. “

“Nu te lăsa biruit de rău, ci biruiește răul prin bine”.

Oamenii n-ar mai gândi să se ucidă unii pe alții, fie individual, fie în colectivitate. Dacă cineva ar vorbi de război, acest cuvânt ar fi ascultat cu mare repulsie. Și numai cu multă milă le-ar trece prin memorie trista amintire istorică în care înaintașii lor s-au ucis unii pe alții.

Ar putea cineva să zică, și pe bună dreptate, că pentru ca oamenii să devină mai pașnici, rezonabili și cinstiți, ar trebui să se termine și cu alcoolul și tutunul; cu siguranță. Dar cine nu mănâncă carne, cu caracteristicile ei picante, cu atât mai puțin are dorință să bea alcool; și cine este liber de aceste două otrăvuri, are aproape toată posibilitatea să rămână liber și de al treilea care se știe că este tutunul.

Folosirea cărnii, spun autoritățile eminente în probleme de alimentație, este, după cantitate, atât de dăunătoare ca și alcoolul, fiindcă un lucru duce la celălalt. Carnivorianismul și alcoolismul merg mână în mână. Biblia recunoaște acest fapt prin care ne dă o conduită precisă: “Nu fii printre cei ce beau vin, nici printre cei ce mănâncă carne” Prov. 23:20. “Bine este să nu mănânci carne, și să nu bei vin.” Romani 14:21. Există secte care interzic folosirea vinului, pentru adepții lor, neinterzicând carnea. Dar Biblia vorbește în același mod împotriva ambelor.

Ceea ce convinge mai mult de superioritatea vegetarianismului asupra carnivorismului este o experiență într-un spațiu de timp suficient. Cine experimentează un regim fără carne, pentru câteva luni, și ia în considerare efectele acestui regim asupra sănătății, va deveni un apărător al sistemului alimentar vegetarian.

La fel ca și alcoolul, tutunul, cafeaua, etc., carnea constituie un viciu. Mulți mănâncă carne numai pentru că consideră dificil să-și stăpânească apetitul. Totuși știu pericolul. Aceștia fac planuri ca și bețivul în vederea abandonării alcoolului. Unii ies victorioși, alții, neputând învinge apetitul, aduc 1001 de justificări pentru a-și liniști propria lor conștiință.

Mâncarea de carne produce o stare de congestionare și excitare ce caută liniștire în alcool. Carnivorismul este prin urmare una din cauzele alcoolismului și ca antidot al alcoolismului nu există altceva mai bun decât vegetarianismul. Un excitant, cere un narcotic și un narcotic cere un excitant. Carnea și alcoolul au fost mereu doi prieteni nedespărțiți. La acestea două se adaugă încă un al treilea – tutunul. Dacă victima reușește să se elibereze de primul, de carne, va putea să se elibereze ușor și de celelalte două.

Ceea ce mulți consideră a fi miros și gust de carne și de cârnăciori, nu este altceva decât miros și gust de condiment.

Atunci când eu am lăsat mâncarea de carne, după studiu și experiență în această problemă, am intrat odată în bucătăria din casa mea și am simțit un miros ce venea din dulapul cu mâncare, miros ce pentru mine era miros de cârnăciori. În mintea mea m-am certat cu soția: “Pentru ce ai cumpărat din nou acest articol respingător”. Dar am deschis dulapul cu mâncare și ... nici un cârnăcior. Era usturoiul care emana acel miros. Relatând cazul soției ea mi-a spus că de asemenea a fost înșelată de acel miros, cu altă ocazie. “A,” am spus eu, “astfel este cu carnivorii, confundă gustul și mirosul de carne cu gustul și mirosul de condiment”.

Cu altă ocazie, trecând cu unii prieteni carnivori pe lângă abator, aceștia se arătau grețoși, scuipau și bombăneau din cauza

mirosului greșos ce se emana de acolo. “Ce este?”, i-am întrebat. Acesta este mirosul natural al cărnii, ce vă mirați! Aceeași carne cu care multă lume se delectează, când este preparată și servită, ar provoca greață multor carnivori, dacă ar mirosi abatorul. În concluzie, a condimenta o bucată de carne și a spune că este gustoasă și plăcut mirositoare, este ca și cum ai parfuma o substanță urât mirositoare, spunând apoi că miroase bine.

“Sunt vegetarian și bineînțeles abstinent absolut de la alcool. Mănânc puțin numai dimineața și seara. Fac aceasta pentru că astfel pot să folosesc mai bine creierul meu.” Thomas Alva Edison

CĂRNEA DIN PUNCT DE VEDERE ECONOMIC

Din punct de vedere al profitului, carnea este un aliment foarte antieconomic. Alexander Humboldt spunea, cu multă dreptate, că dacă o suprafață de pământ care hrănește vite pentru 10 oameni ar fi plantată cu fructe, legume, cereale, ar hrăni 100 de oameni.

Lehman, Hindhede și Vigodzinsky, au demonstrat că cerealele și cartofii necesare pentru hrănirea unui porc, reprezintă un total de calorii de 5-10 ori superior decât produce porcul când merge la tăiat. Un porc de 90 kg, care dă 67 carne utilă, produce 108.000 calorii, în timp ce cartofii și cerealele pe care animalul le-a mâncat pentru a ajunge la greutatea de tăiat reprezintă 2.270.000 calorii. Este după cum se vede o cheltuială inutilă.

Luând în considerare valoarea alimentară redusă a cărnii și însuși prețul ei, în comparație cu alte alimente, se va vedea că acest aliment, carnea, este destul de costisitor.

16

CĂRNEA CA ALIMENT DIN PUNCT DE VEDERE AL SFINTELOR SCRIPTURI

La început, când Dumnezeu a creat pe om, i-a stabilit un regim alimentar fără carne. “Și Dumnezeu a zis: “Iată că v-am dat orice iarbă care face sămânță și care este pe fața întregului pământ și orice pom care are în el rod cu sămânță: aceasta să fie hrana voastră” Geneza 1:29.

De aceea nu există loc de controversă cu privire la alimentația cea mai potrivită pentru om – dacă vegetale sau carne – pentru că Creatorul tuturor lucrurilor știa ce se potrivește mai bine omului. Chiar și după păcătuire, nu a permis permisiunea să mănânce carne. I-a fost spus că și de acum înainte să mănânce “iarba de pe câmp” Gen. 3:18.

Numai după potop Dumnezeu a permis omului să mănânce carne, și aceasta pentru că prin ape au fost distruse produsele naturale ale pământului, care erau adecvate alimentației omului. Dar prin folosirea cărnii ca aliment, a fost micșorată vârsta omului în 11 generații, de la 950 de ani la 175 de ani. Vezi Geneza 9:29; 11:10-32; 25:7.

Alimentația cu carne permisă după potop a fost tolerată de Dumnezeu până la ieșirea fiilor lui Israel din Egipt, fiind atunci interzisă poporului deoarece era scopul lui Dumnezeu de a-i întoarce la planul Său original. Numeri cap. 11.

“Alegând hrana omului în Eden, Domnul a arătat care este cea mai bună dietă; în alegerea făcută pentru Israel, El a dat aceeași lecție. I-a scos pe israeliți din Egipt și Și-a asumat instruirea lor, pentru ca ei să poată fi un popor al Său. Pentru ei, El dorea să binecuvânteze și să învețe lumea. El le-a dat hrana cea mai potrivită pentru acest scop, nu carne, ci mana “pâinea din cer”. Numai din pricina nemulțumirii și cărtirii lor după oalele cu carne ale Egiptului li s-a dat dezlegare pentru carne, și aceasta numai pentru un timp scurt. Folosirea acesteia a provocat boala și moartea a mii dintre ei. Cu toate acestea, restricția privind o alimentație fără carne nu a fost niciodată acceptată din toată inima. Ea a continuat să fie cauza nemulțumirilor și cărtirilor pe față sau în taină și nu a fost permanentizată.

La așezarea lor în Canaan, israeliților li s-a permis să folosească produse alimentare de proveniență animală, însă sub restricții atente, care aveau scopul de a ameliora urmările cele rele. Folosirea cărnii de porc a fost interzisă, ca și a cărnii altor animale, păsări și pești, care a fost declarată necurată. De la felurile de carne îngăduită, consumarea grăsimii și a sângelui a fost strict interzisă.

Puteau servi ca hrană numai acele animale care se aflau într-o stare bună. Nici o creatură care fusese sfâșiată, care murise de la sine sau al cărei sânge nu fusese scurs bine, nu putea fi consumată.

Îndepărtându-se de la planul divin hotărât pentru dieta lor, israeliții au suferit o mare pierdere. Ei au dorit o dietă pe bază de carne și au cules urmările. Nu au atins idealul de caracter pe care-l avea în vedere Dumnezeu și nici nu au împlinit scopul Său. Domnul “le-a dat ce cereau; dar a trimis o molimă printre ei” (Psalmi 106:15). Ei au prețuit ceea ce era pământesc mai presus decât ceea ce era spiritual și nu au atins țelul Său pentru ei, sfințenia desăvârșită”. Divina Vindecare 311, 312

Creștinătatea în general se alimentează cu carne, nu numai de animale “curate”, dar și din cele care, după clasificarea biblică

sunt “necurate”, între care se evidențiază porcul. Ca să fie clar pentru sufletele sincere, ne simțim constrânși a le arăta cu Biblia că animalele “necurate” niciodată nu au fost permise ca aliment și că acum fiind timpul sfârșitului, nici chiar animalele “curate”, pe care alții le puteau mânca, nu sunt permise.

Alegând hrana omului în Eden, Domnul a arătat care este cea mai bună dietă.

ESTE PERMIS ÎN NOUL TESTAMENT, A MÂNCA DIN CARNEA ANIMALELOR NECURATE?

Mulți pretind că interdicția de a folosi ca aliment carne de animale necurate, se aplică doar la israeliți, pentru că este scris: “Vorbiți **copiilor lui Israel** și spuneți-le: Iată dobitoacele pe care le veți mânca dintre toate dobitoacele de pe pământ...” Leviticul 11:2. Dar acest sofism, ca oricare altul ce se poate inventa pentru a sprijini o greșeală, este neîntemeiat deoarece atrage următoarea obiecție: dacă ceea ce a fost poruncit fiilor lui Israel trebuie să se aplice numai lor, neobligând și pe creștini, atunci nu se aplică creștinilor nici celelalte restricții ce le-au fost impuse, între care cităm ca exemplu, doar următoarea: Să nu fie **la tine** nimeni care să-și treacă fiul sau fiica lui prin foc, nimeni care să aibă meșteșugul de ghicitor, de cititor în stele, de vestitor al viitorului, de vrăjitor, de descântător, nimeni care să întrebe pe cei ce cheamă duhurile sau dau cu ghiocul, nimeni care să întrebe pe morți”. Deuteronom 18:10-11. Ce s-ar spune despre cineva care ar pretinde că este liber a consulta pe cei ce comit aceste lucruri și chiar pentru a se asocia lor, pentru că interdicția referitoare la ele a fost limitată pentru iudei, neafectându-i pe creștini? Se va spune pe bună dreptate, că acea persoană pervertește sfintele

scripturi din lipsă de probitate intelectuală. Dar la fel procedează mulți creștini cunoscători în legătură cu interzicerea mâncării de carne de la animalele necurate.

Ceea ce trebuia să dispară odată cu moartea lui Hristos, sunt umbrele care s-au împlinit prin El. Dar legile de igienă, nu sunt umbre ale lucrurilor viitoare, așa cum nu sunt nici poruncile cu privire la interzicerea vrăjitoriei, sau la legea morală, a celor 10 porunci, etc. Aceste lucruri nu sunt simboluri ale realităților viitoare, nu se are în vedere ca factori circumstanțiali de timp, loc sau popor, pentru că sunt valabile în toate timpurile și pentru toate popoarele. Mâncarea de carne de animale necurate din partea unei persoane, indiferent din ce popor ar face parte, este la fel de ofensivă astăzi în ochii lui Iehova, cum era altădată pentru un israelit.

Să examinăm în continuare pasaje din Noul Testament care, printr-o înțelegere greșită se obișnuiește a fi luate ca dovezi pentru a mânca din carnea animalelor necurate.

a) “Atunci niște farisei și niște cărturari din Ierusalim au venit la Isus și I-au zis: Pentru ce calcă ucenicii Tăi datina bătrânilor, căci nu-și spală mâinile când mănâncă? Drept răspuns El le-a zis: Dar voi de ce călcați porunca lui Dumnezeu în folosul datinei voastre? Căci Dumnezeu a zis: ...Dar voi ziceți... și ați desființat astfel cuvântul lui Dumnezeu în folosul datinei voastre ... **Nu ce intră în gură spurcă pe om, ci ce iese din gură, aceea spurcă pe om...** a mânca cu mâinile nespălate nu spurcă pe om”. Matei 15:1-20.

Acesta este unul din primele pasaje pe care protestanții obișnuiesc să-l prezinte pentru a justifica folosirea cărnii de porc ca aliment. Spun că nimic nu-i poate contamina pentru că “ceea ce intră în gură, nu spurcă pe om”. Gândesc că această afirmație îi autorizează să mănânce “totul” în sens absolut. Dar este ușor a demonstra incoerența acestui punct de vedere. Ce s-ar spune de cineva care, bazat, pe același pasaj, ar deveni absolut mut pentru

a nu se contamina, nerostind nici un cuvânt, nici cuvinte de laudă sau rugăciune, pentru că este scris: “ceea ce iese din gură, aceea spurcă pe om”? Se va spune că această interpretare este un nonsens. Tot așa este cu cei care interpretează expresia: “Nu ce intră în gură spurcă pe om”. Dacă aceasta poate fi interpretată așa, de asemenea și aceea. Dacă am citi Biblia cu ochi spirituali, am înțelege că nu “totul” în sens absolut, poate să intre în om fără să îl contamineze, ci numai ce Biblia permite în privința alimentelor, așa cum, în celălalt caz nu este “totul”, ce iese din gura omului, în sens absolut, doar cuvintele rele sunt care spurcă pe om. Dacă cineva ar dori să citească Biblia cu ochi firești, și să găsească că poate să mănânce carne de porc, sânge, etc., pentru că este scris “că ce intră în gură, nu spurcă pe om,” atunci trebuie de asemenea să fim absolut tăcuți și nimeni să nu spună o vorbă, pentru că aceasta de asemenea este menționată în același text că “ce iese din gură, aceea spurcă pe om”.

Îndoiala ce a determinat expresia subliniată nu are nimic cu folosirea animalelor necurate. Isus nu a vorbit acolo cu referire la legea animalelor (Lev. cap. 11), ci doar în legătură cu mâncarea lucrurilor permise, fără a spăla mâinile, după cum clarifică versetele 2 și 20. Mântuitorul a arătat că a mânca lucrurile permise fără să-și spele mâinile, nu contaminează omul. Tot așa și apostolul Petru, care cerea mai multe explicații lui Isus (vers. 15) a înțeles problema pentru că mai târziu a dat următoarea mărturie: “...Niciodată n-am mâncat ceva spurcat sau necurat.” Fapte 10:14.

Dacă acea afirmație a lui Isus ar îndreptăți carnea de porc, ar îndreptăți de asemenea și cărnurile în sânge, interzise prin cuvânt (Faptele 15:20). Dar nu putem să folosim aceste lucruri. Ce intră în gură de fapt nu spurcă pe om, dar problema este că biblic, carnea în sânge, sângele, carnea de porc, etc., **nu intră în gură**, pentru că Biblia le interzice. Porcul nu intră în gură deoarece Scriptura spune “Să nu mâncați din carnea lor” Deut. 14:8.

Mai mult, replica pe care Isus a dat-o fariseilor (vers. 3-6) pentru că nesocoteau ceea ce “Dumnezeu a zis”, este o dovadă că Maestrul n-a pretins în nici un fel să facă nul cuvântul Domnului; ci din contră a căutat să ridice autoritatea acestuia. De aceea Mântuitorul, într-un anumit mod, ar fi putut justifica carnea de porc, dar dacă ar fi făcut așa, El Însuși ar fi făcut răul care era dezaprobat, nesocotind Cuvântul lui Dumnezeu care cerea: “porcul să-l priviți ca necurat... Să nu mâncați din carnea lui și să nu vă atingeți de trupul lui mort”. Deut. 14:8.

Să vedem un alt aspect: Isus, vindecând doi demonizați ghergheseni a permis legiunii de demoni, ieșiți din ei, să intre în turma de porci, ce păștea la oarecare distanță (Matei 8:28-34) și porcii au fost aruncați în mare. Acum, dacă nu era nici un rău în a crește și a mânca porci, ar fi permis Isus distrugerea acestor animale? Dacă în locul porcilor ar fi fost acolo o turmă de oi, ar fi permis Isus distrugerea lor? Nicidecum! (Matei 12:11). Isus a aprobat spiritelor rele să distrugă turma de porci, ca o dezaprobare a acelor iudei care, pentru iubirea de câștig, creșteau aceste animale necurate.

b) “Nu înțelegeți că nimic din ce intră în om din afară nu-l poate spurca? Fiindcă nu intră în inima lui, ci în pântece și apoi este dat afară în hazna. A zis astfel, făcând toate bucatele curate”. Marcu 7:18-19

Isus nu vrea să spună că **tot** ce există ca materie în lume ar putea fi ingerat fără să contamineze omul. Cuvântul “tot” aici, ca și în alte locuri, se referă la un sens limitat. Nimeni n-ar îndrăzni de exemplu, să ia un pahar de formol, să vadă ce efect va avea în pântecele lui. Ceea ce Isus vrea să spună prin “tot” sunt “toate mâncărurile”, mâncărurile sunt toate curate și nu pot să contamineze oamenii, dar în nici un fel raționamentul nu ne permite să mâncăm orice lucru care Biblic nu ar fi mâncare. Nu putem de exemplu să mâncăm cărnuri în sânge, carne de porc, etc. deoarece în Biblie aceste lucruri nu sunt mâncăruri și Scriptura nu permite

aceste alimente. Porcul nu este de mâncare, pentru că Biblia spune: să nu mâncați din carnea lui” (Deut. 14:8). Despre înțelesul cuvântului “tot” să se citească și explicația referitoare la Romani 14:14-15 conținută în paragraful următor.

c) “Eu știu și sunt încredințat în Domnul Isus că **nimic nu este necurat** în sine și că un lucru nu este necurat decât pentru cel ce crede că este necurat. Dar dacă faci ca fratele tău să se mârșăie din pricina unei **mâncări**, nu mai umblă în dragoste. Nu nimici prin **mâncarea** ta pe acela pentru care a murit Hristos”. Romani 14:14-15.

În toată lectura capitolului 14 din Romani, vedem că îndoiala care dă motiv la această explicație, din partea apostolului, nu se referă la speciile de cărnuri – fie de porc fie de vacă – ci despre cărnurile curate închinare idolilor. Unii creștini se temeau să mănânce carne de animale curate, deoarece știau că aceste cărnuri de multe ori erau închinare idolilor. Gândeau că prin aceasta erau necurate și puteau să-i spurce. Din motive de conștiință preferau să mănânce legume. Dar cum “idolul este totuna cu nimic” (1 Cor. 8:4), acele cărnuri nu puteau să fie necurate numai prin faptul că ar fi fost jertfite idolilor.

Mulți pretind că dacă “nimic nu este necurat în sine” nici porcul nu poate fi necurat. Dar pentru a susține acest punct de vedere lansează o mare greșală – generalizează expresia “nici un”. Expresiile Biblice “nici un”, “nici una”, “nimic”, “totul”, etc. nu întotdeauna au sens absolut. De multe ori sunt limitate la un sens anumit. Exemplu:

“Nimeni nu face **ceva în ascuns** când caută să se facă cunoscut” Ioan 7:4. Dacă este așa, de exemplu, putem face baie în public?

“N-avem nevoie să mai vorbim de ea” 1 Tes. 1:8. Prin aceasta să ne menținem complet tăcuți?

“Isus a spus noroadelor toate aceste lucruri în pilde și nu le vorbea deloc fără pilde” Matei 13:34.

Putem considera de exemplu predica de pe munte că este o parabolă?

“Voi poftiți și nu aveți” Iacov 4:2. Nu aveți nici chiar o haină pe corp? “Și orice veți cere în Numele Meu, voi face” (Ioan 14:13). Dacă de exemplu, cumpărăm un bilet la loterie, și ne rugăm Tatălui ceresc, în numele lui Isus să ne ajute, ne va asculta?

“Toți cei ce se luptă la jocurile de obște se supun la **tot** felul de înfrânări (Toți acei care se luptă se abțin de la toate – 1 Cor. 9:25 portugheză). Să înțelegem prin aceasta că se abțin de la mâncare, băutură, dormit, etc.? Nu, ci doar de la ceea ce poate prejudicia corpul și forța fizică.

“În zile de pe urmă, zice Dumnezeu, voi turna Duhul Meu peste **orice** făptură...! (Fapte 2:17). Va da Dumnezeu Spiritul Său Sfânt peste toată omenirea? Nicidecum. Poporul din lume nu poate să primească Spiritul Sfânt (Ioan 14:17). Prin expresia “orice făptură” se înțelege deci numai servii lui Dumnezeu.

Pavel spunea că Evanghelia “a fost propovăduită oricărei făpturi de sub cer” (Coloseni 1:23). Cine nu vede aici o înțelegere limitată a cuvântului “oricare” (toată)?

Am putea să aduce multe alte exemple, dar credem că cele citate sunt suficiente pentru a convinge toate persoanele sincere că biblic “oricare lucru”, “nimic”, “totul”, “toate lucrurile”, “oricare”, etc., nu întotdeauna pot fi generalizate, fiindcă de multe ori sunt limitate la un sens determinat.

Să vedem acum în ce sens “nimic nu este necurat în sine”. Apostolul în versetul următor vorbește de “mâncare”. Înțelegem de aceea că în materie de aliment totul este curat și nimic nu există necurat. Dar în afară de aceea ce biblic este aliment, există multe lucruri necurate, fiindcă, dacă n-ar fi așa Biblia s-ar contrazice pentru că în Apoc. 21:27 citim: “Nimic întinat nu va intra în ea (Noul Ierusalim) și în 2 Cor. 6:7: “...nu vă atingeți de ce este necurat”. Necurat este tot ceea ce Cuvântul lui Dumnezeu clasifică în acest fel. Rămâne acum să știm dacă Biblia clasifică porcul ca

aliment sau ca lucru necurat. Dacă ar fi aliment, putem fără îndoială să-l mâncăm. Dar dacă ar fi necurat nu trebuie să-l atingem. Cuvântul lui Dumnezeu zice: “Porcul ... să-l priviți ca necurat. Să nu mâncați din carnea lui și să nu vă atingeți de trupul lui mort”. (Deut. 14:8).

Dacă, se presupune că animalele necurate ar fi fost purificate în noua dispensațiune, cum se face că încă există “păsări necurate”! (Apoc. 18:2) în Noul Testament și cum s-ar putea spune aceasta de broaște (Apoc. 16:13) ca fiind necurate? Iată aici încă o dovadă că animalele necurate rămân așa și în dispensațiunea creștină. În caz contrar ar fi impropriu a compara urâciunile dominante în Babilonul spiritual cu păsări necurate și spiritele necurate cu niște broaște.

Orice persoană știe despre carnea de porc, de exemplu, că este foarte dăunătoare sănătății. Din acest motiv porcul este unul din animalele pe care Biblia îl clasifică ca necurat și pentru ca porcul să nu fie necurat, ar fi trebuit să sufere o transformare fizică. Dar aceasta nu s-a întâmplat. Porcul este astăzi ce era și în timpul lui Hristos, Moise sau Noe. Hristos a venit în lume pentru a purifica omul (Tit 2:14) și nu porcul. Deci nimeni să nu aducă blasfemie misiunii lui Hristos.

d) **“Nimeni dar să nu vă judece cu privire la mâncare sau băutură**, sau cu privire la o zi de sărbătoare, cu privire la o lună nouă sau cu privire la o zi de Sabat, care sunt umbra lucrurilor viitoare, dar trupul (sau realitățile lor) este al lui Hristos”. (Coloseni 2:16-17).

Mulți creștini pretind, datorită acestor versete, că animalele declarate necurate în Vechiul Testament sunt permise în Noul Testament, pentru că nimeni nu poate fi condamnat că mănâncă carne de porc, etc. Apostolul Pavel totuși nu vorbește de lucruri odată interzise și acum permise, ci din contră se referă la lucrurile odată poruncite ca umbră și care acum sunt abolite prin substanță. Abstenența de la carnea animalelor necurate nu era o umbră a

lucrurilor viitoare pentru că nu prefigura nimic. Apostolul în acest verset vorbește cu privire la darurile de mâncare și băutură (Daniel 9:27; Evrei 9:10) care erau “umbra lucrurilor viitoare” referindu-se la faptul că creștinii nu pot fi condamnați pentru faptul că se abțin de la aceste mâncăruri și băuturi poruncite prin legea ceremonială, ca de exemplu mielul pascal, azimile, ierburile amare etc. care împreună cu sabbatele anuale (Lev. 23) au fost abolite la cruce.

“Regulamentele” cu privire la mâncăruri și băuturi făceau parte din sistemul ceremonial ale cărui prescripții apostolul Pavel le numește “învățăături începătoare ale lumii”. Aceste învățăături începătoare aveau valoare tipică sau simbolică sau am putea spune prefigurativă. Erau umbre ale lucrurilor viitoare. Antitipul, realitatea, substanța, este Hristos. Fiind împlinită realitatea este logic că umbra este abolită. De aceea nu mai trebuie să adoptăm acele “rânduieli”, acele “învățăături începătoare ale lumii”. Compară Coloseni 2:14 cu versetul 20. În final apostolul Pavel avertizează: “Dacă ați murit împreună cu Hristos față de învățăturile începătoare ale lumii, de ce, ca și cum ați trăi încă în lume, vă supuneți la porunci ca acestea (ale legii mozaice)? “Nu lua, nu gusta, nu atinge cutare lucru “ (Vers. 20,21).

e) “Să mâncați din **tot** ce se vinde pe piață, fără să cercetați ceva din pricina cugetului”. (1 Cor. 10:25).

Unele versiuni spun “în măcelărie” în loc de “pe piață”. Dar vom prefera aceasta ultimă traducere fiindcă este literală. Cuvântul corespunzător în textul original grec este “makellon” care provine din latina “mercatus”.

Multe din articolele care se vindeau în piață nu erau numai cărnuri, ci de asemenea erau și cereale, băuturi etc., care erau mai întâi jertfite idolilor. Și mulți creștini, îndeosebi botezați priveau aceste articole ca putând să-i spurce și în acest sens au cerut sfat la apostolul Pavel. Vezi capitolul 8 din aceeași epistolă. Apostolul Pavel le-a arătat că fie că sunt sau nu cărnuri mai întâi jertfite idolilor puteau să mănânce din “toate”. Acestea totuși nu aveau în

vedere speciile de carne – dacă este de vacă sau de porc. Ucenicii nu doreau să știe dacă puteau de exemplu să mănânce carne de animale necurate, deoarece știau foarte bine că nu trebuie să “întrebe” dacă carnea era de porc sau de vacă, deoarece orice persoană știa să deosebească una de cealaltă. Preocuparea lor unică era: cărnurile de animale curate jertfite idolilor.

În versetul luat în considerare termenul “tot” se limitează deci la un sens determinat, după cum deja am explicat. A-l generaliza înseamnă a cădea în absurd. A se vedea și comentariul de la punctul c). Dacă am putea atribui o semnificație absolută a cuvântului “tot”, atunci am admite că suntem autorizați să mâncăm carne de animale sugrumate și sânge care de asemenea se vând pe piață, dar care sunt interzise de Cuvântul lui Dumnezeu (Faptele Ap. 15:20)

f) 1 Timotei 4:1-5: “Dar Duhul spune lămurit că în vremurile din urmă, unii se vor lepăda de credință ca să se alipească de duhuri înșelătoare și de învățăturile dracilor, abătuți de fățarnicia unor oameni care vorbesc minciuni, însemnați cu fierul roșu în însuși cugetul lor. Ei opresc căsătoria și întrebuițarea bucatelor, pe care Dumnezeu le-a făcut să fie luate cu mulțumire de către cei ce cred și cunosc adevărul. Căci orice făptură a lui Dumnezeu este bună; nimic nu este de lepădat, dacă se ia cu mulțumire; pentru că este sfințit prin Cuvântul lui Dumnezeu și prin rugăciune”.

Mulți comentatori sunt de părere că aceste texte au aplicare literală. Spun că faptele amintite în text deja s-au împlinit în trecut. Expresia “vremurile din urmă” care apare din primul verset poate fi tradusă prin “timpurile posterioare” cum de altfel se găsește în diverse versiuni. Și de asemenea înțeleg că textul menționat face referire la celibat și la unele posturi respectate de secte și ordine religioase de-a lungul timpurilor.

Cuvântul grec “ktisma” tradus prin “creatură” semnifică în mod literal “lucru creat” fie aliment sau nu. În versetul 4 “ktisma” se referă la lucrurile pe care Dumnezeu le-a creat pentru a fi ca hrană

după cum se arată în versetul anterior. Se vorbește aici de “bucate”. Și tot ce este aliment este bun. De aceasta nu avem nici o îndoială. Nici un aliment nu trebuie respins. Dar porc nu putem să mâncăm pentru că Biblia nu-l clasifică ca aliment. Este atât de nepotrivit a încerca justificare prin acest text pentru folosirea cărnii de porc, după cum ar fi nepotrivit a gândi că același text ne autorizează să mâncăm reptile și ierburi otrăvitoare ca de exemplu vipere, cucuta (plantă otrăvitoare) care de asemenea au fost create de Dumnezeu.

g) Fapte 10:9-16: “...Petru s-a suit să se roage pe acoperișul casei, pe la ceasul al șaselea. L-a ajuns foamea și a vrut să mănânce. Pe când îi pregăteau mâncarea, a căzut într-o răpire sufletească. A văzut cerul deschis și un vas ca o față de masă mare, legată cu cele patru colțuri, coborându-se și slobozindu-se în jos pe pământ. În ea se aflau tot felul de dobitoace cu patru picioare și târătoare de pe pământ și păsările cerului. Și un glas i-a zis: “Petre, scoală-te și mănâncă”. “Nicidecum, Doamne”, a răspuns Petru. “Căci niciodată n-am mâncat ceva spurcat sau necurat”. Și glasul i-a zis iarăși a doua oară: “**Ce a curățit Dumnezeu să nu numești spurcat**”. Lucrul acesta s-a făcut de trei ori și îndată după aceea vasul a fost ridicat iarăși la cer”.

După moartea lui Isus încă a fost dat iudeilor un timp de har de trei ani și jumătate (Matei 10:5-6) după care Evanghelia trebuia să fie predicată lumii (neamurilor) (Fapte 9:15; 13:46-47). Acum iudeii convertiți la creștinism aveau mari prejudecăți împotriva neamurilor (Fapte 10:28; 11:1-3), de aceea înainte ca primul dintre neamuri – Corneliu – să fi primit evanghelia trebuia să fie eliminată această prejudecată printr-o viziune dată apostolului Petru. Apostolul a înțeles că viziunea nu avea semnificație literală; el n-a ucis, nici n-a mâncat, dar “nu știa ce să creadă despre înțelesul vedeniei pe care o avusese” (vers. 17). În clipa următoare oamenii pe care Corneliu în urma ordinului divin i-a trimis să-l aducă pe apostol, sosiseră la ușa casei în care se găsea: “...Duhul i-a zis: Iată că te caută trei oameni; scoală-te, pogoară-te și du-te cu ei

fără șovăire” (vers. 20-21). Astfel a înțeles Petru că prin viziunea cu animalele Dumnezeu i-a descoperit că neamurile sunt curate (Fapte 15:19). Acest lucru el l-a confirmat în cuvintele: “Dumnezeu mi-a arătat să nu numesc pe nici un om spurcat sau necurat”. Fapte 10:28. El a înțeles că viziunea nu avea în vedere animalele. Acestea au fost folosite doar ca simbol. Ceea ce Petru nu trebuia să mai numească profan sau necurat nu era nici un animal, ci “nici un om”. Domnul într-o ocazie așa de favorabilă ca aceasta, nu a spus lui Petru că animalele necurate fuseseră purificate și că de acum înainte nu mai trebuie să se abțină de la a le mânca. De aceea Petru nu putea să-și schimbe atitudinea în legătură cu porcul după ce a văzut viziunea. Și dacă apostolul nu a îndrăznit să mănânce carne de animale necurate, este pentru că în conviețuirea cu Isus a învățat să păstreze respectiva poruncă.

După o examinare atentă a textelor din Noul Testament, la care mulți creștini recurg pentru a justifica aceea ce Dumnezeu a interzis sub pedepse severe, vedem că în realitate în nici un fel nu este autorizată mâncarea de carne sau de orice alt animal necurat. Atitudinea corectă a creștinului este să urmeze Biblia, nu să forțeze Biblia să-l urmeze. Trebuie să ne adaptăm Scripturii și nu să adaptăm Scriptura la conveniențele și înclinațiile noastre firești. Această ultimă atitudine echivalează cu a schimba Scripturile. Deja în timpurile apostolice existau unii care procedau astfel, fapt pentru care apostolul Petru ne-a avertizat: “Să credeți că îndelunga răbdare a Domnului nostru este mântuire, cum v-a scris și prea iubitul nostru frate, Pavel, după înțelepciunea dată lui, ca și în toate epistolele lui, când vorbește despre lucruri grele de înțeles, pe care cei neștiutori și nestatornici le răstălmăcesc ca și pe celelalte Scripturi, spre pierzarea lor” 2 Petru 3:15-16.

Există și astăzi unii care procedează astfel. Textele care le-am terminat de dezbătut prin care mulți creștini gândesc că sunt autorizați să mănânce carne de animale necurate sunt “lucruri grele de înțeles pe care cei neștiutori și nestatornici le răstălmăcesc... spre pierzarea lor”.

Cineva totuși ar putea spune că răstălmăcirea se dovedește invers. Să presupunem că ar fi așa. Să admitem ipoteza că animalele necurate în timpul noii dispensațiuni au suferit o transformare fizică în sensul de a fi purificate. În acest caz ce rău ar fi dacă nu se mănâncă aceste animale? Abstenența de la aceste lucruri, în caz că în realitate ar fi fost purificate, ar putea să fie “cauză de pieire”? Nicidecum, fiindcă “nu câștigăm nimic dacă mâncăm din ea și nu pierdem nimic dacă nu mâncăm” (1 Cor. 8:8).

Pierderea nu constă în faptul că nu facem uz de o permisiune, ci în faptul că practicăm ceea ce este interzis în mod expres. Și exact aceasta se dovedește în legătură cu animalele necurate care sunt interzise de Cuvântul lui Dumnezeu. Vrăjmașii adevărului răstălmăcesc punctele din Scripturi pentru a justifica folosirea acestor animale ca alimente. Și cum prin aceasta calcă în mod conștient, o interdicție severă a lui Dumnezeu, rezultatul va fi pierderea după cum am văzut mai înainte.

Răul la mulți creștini este că limitează o problemă numai la o parte a Scripturii, Noul Testament. Aceasta este o mare greșeală, deoarece “toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire, pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit”. 2 Timotei 3:16-17.

Deci în orice problemă religioasă trebuie să admitem “toată Scriptura”. În Scripturile Vechiului Testament găsim multe profeții care se referă la dispensațiunea creștină. Apostolul Pavel ne avertizează: “Nu disprețuiți proorociile” (1 Tes. 5:20) și Petru zice: “Avem cuvântul proorociei făcut și mai tare, la care bine faceți că luați aminte” (1 Petru 1:19). Deci să acordăm atenție cuvântului profeților și să vedem ce pedeapsă va veni asupra mâncătorilor de carne de porc la a doua venire a lui Hristos: “Căci iată vine Domnul cu foc și carele Lui sunt ca un vârtej; Își preface mânia într-un jăratic și amenințările în flăcări de foc. Căci cu foc Își aduce Domnul la îndeplinire judecățile și cu sabia Lui

pedepsește pe oricine; și cei uciși de Domnul vor fi mulți la număr. Cei ce se sfințesc și se curățesc în grădini, mergând unul câte unul, în mijlocul **celor ce mănâncă carne de porc**, și șoareci și alte lucruri urâcioase, **toți aceia vor pieri**, - zice Domnul. “Eu pedepsesc faptele și gândurile lor! Dar vine vremea când voi strânge toate neamurile și toate limbile; ele vor veni și vor vedea slava Mea”. Isaia 66:15-18.

Nimeni nu poate nega că această profeție nu se referă la a doua venire a lui Hristos. Există o paralelă perfectă între acest text din Isaia și textele din Noul Testament care de asemenea vorbesc de cea de-a doua venire a Domnului. Vezi 2 Tes. 1:7-8; 2 Timotei 4:1; Luca 17:29-30; Matei 25:31-32. Mulți creștini vor fi în această zi mult decepționați deoarece “au mâncat carne de porc”. Vor vedea că au răstălmăcit Scripturile pentru propria lor pierzare. Dar va fi prea târziu.

“Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire, pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit”. 2 Timotei 3:16-17.

18

ESTE PERMIS ÎN ZILELE NOASTRE A MÂNCA DIN CARNEA ANIMALELOR CURATE?

Cine înțelege perfect planul de mântuire știe că la timpul sfârșitului alimentul carne ar trebui retras complet. Este adevărat că în timpurile apostolice se putea mânca din carnea animalelor curate, dar aceasta nu este o dovadă că și astăzi se poate mânca la fel. Trebuie să luăm în considerare factorul “timp”. “Și (faceți) aceasta spunea Pavel, “cu atât mai mult cu cât știți în ce împrejurări (timp – portugheză) ne aflăm, este ceasul să ne trezim din somn; căci acum mântuirea este mai aproape de noi decât atunci când am crezut. Noaptea aproape a trecut, se apropie ziua” (Romani 13:11-12).

Cu cât suntem mai aproape de sfârșit, cu atât mai mult trebuie să ne apropiem de condițiile pe care Dumnezeu le-a stabilit la început. Odată păcatul eradicat și planul de mântuire împlinit, vor fi restabilite acele condiții: “Iată că Eu fac toate lucrurile noi” (Apoc. 21:5) zice Domnul.

La început lucrurile lui Dumnezeu reflectau perfecțiunea divină. “Dumnezeu S-a uitat la tot ce făcuse și iată că erau foarte bune” (Gen. 1:31). “Tot ce face Dumnezeu dăinuiește în veci” (Ecl. 3:14), pentru că Domnul este neschimbător (Mal. 3:6; Iacov 1:17). Era

scopul lui Dumnezeu ca principiile originale să dureze pentru toată eternitatea, dar Satan s-a interpus și a afectat prin păcat condițiile stabilite la început.

Pentru ilustrarea acestor fapte să admitem ipoteza că un constructor își face o casă frumoasă. Dar vine în noapte vrăjmașul și face o daună la această casă. Care este în acest caz posibilitatea constructorului? Să repare dauna făcută de vrăjmașul său și să restaureze casa la perfecțiunea originală. Aceasta este ceea ce constructorul ar face.

Prin păcat Satan a afectat lucrările originale ale lui Dumnezeu. De aici stabilirea unui plan pentru a repara stricăciunea cauzată de vrăjmaș lucrurilor lui Dumnezeu. “Fiul lui Dumnezeu S-a arătat ca să nimicească lucrările diavolului” (Ioan 3:8). Planul de salvare (mântuire) vizează “așezarea din nou a tuturor lucrurilor” (Fapte 3:21) pe care Dumnezeu le-a stabilit la început și care s-au pierdut prin păcat. A fost exact ceea ce Isus cu anumită ocazie a arătat fariseilor când L-au întrebat despre divorț. “...Din pricina împietririi inimilor voastre a îngăduit Moise să vă lăsați nevestele; **dar la început (la începutul lumii) n-a fost așa**” (Matei 19:8).

N-ar fi putut fariseii să obiecteze: “Dar ce legătură are problema divorțului cu condițiile existente la început?” Sau: “Ce legătură are actualitatea cu începutul?” S-ar fi justificat această contestare? Numai cine ignoră obiectivul planului de mântuire, neștiind că la început era perfecțiune la care trebuie să revenim, ar contesta în acest fel.

Condițiile de la început sunt cele care trebuie să prevaleze “pentru că Fiul Omului a venit să caute și să mântuiască ce era pierdut” (Luca 19:10). Aceasta se referă nu numai la om, ci și la condițiile de atunci. Ce a venit după păcat, are natură trecătoare și va fi eliminat cu exterminarea păcatului. După căderea în păcat, la câțva timp, carnea a fost permisă ca aliment, “dar la început n-a fost așa”. Iată alimentul pe care Dumnezeu l-a dat pentru om la început: “Iată că v-am dat orice iarbă care face sămânță și care

este pe fața întregului pământ și orice pom care are în el rod cu sămânță: aceasta să fie hrana voastră” (Gen. 1:29). Când va fi obținută “așezarea din nou a tuturor lucrurilor” (Fapte 3:21) atunci vor fi din nou alimentele originale. În Ezechiel 47:12 citim: “Dar lângă râul acesta pe malurile lui de amândouă părțile vor crește tot felul de pomi roditori. Frunza lor nu se va vesteji și roadele lor nu se vor sfârși, în fiecare lună vor face roade noi pentru că apele vor ieși din sfântul Locaș. Roadele lor vor sluji ca hrană și frunzele lor ca leac”.

În măsura în care am progresat în planul de mântuire, ne-am apropiat de condițiile originale dinainte de păcat. Ce era, de exemplu, tolerat în era patriarhală, deja nu se mai tolera în dispensațiunea mozaică. Și ce se permitea aici nu se permitea la începutul erei creștine. Și ceea ce nu era încă interzis aici, este interzis la timpul sfârșitului. Și ceea ce acum încă se tolerează nu se va mai tolera în Cer sau pe Noul Pământ, după restaurare. Condițiile originale vor fi restabilite deplin. Așadar atât de puțin se justifică în ziua de azi mâncarea de carne față de tolerarea acesteia în zilele apostolilor, după cum se justifica poligamia în zilele apostolilor față de tolerarea în acest sens în era patriarhală și în dispensațiunea mozaică.

Dacă Hristos ar fi dat autorizarea de a se consuma carne de animale necurate, așa cum pretind mulți, atunci în loc de a face câțiva pași în direcția de la început, ne-am îndepărta mai mult. În loc de a face ceva în sensul de a repara stricăciunea făcută de Satan în lucrarea originală, ar crește mai mult încă această stricăciune.

În Apocalips citim cu privire la șapte biserici. Numărul “șapte” biblic semnifică perfecțiune, totalitate. Aceste șapte biserici reprezintă șapte perioade ale bisericii creștine de la început până la sfârșit. Numele date în legătură cu acestea sunt semnificative în circumstanțele respectivelor perioade. Ultima perioadă este perioada Laodiceea. “Laodiceea” vrea să spună “judecarea

poporului” (poporul judecății). Biserica din perioada Laodiceea este aceea care trăiește în timpul în care se desfășoară judecata de cercetare în Cer. Aceasta va ajunge până la a doua venire a lui Hristos. Această biserică este la fel ca și Ilie, care trebuia să restaureze toate lucrurile. Hristos se prezintă la fiecare din aceste biserici cu o caracteristică ce o posedă sau trebuie să o posedă. Nu vom examina aici caracteristicile tuturor șapte. Vom lua în considerare doar caracteristicile ultimei biserici. “Îngerului bisericii din Laodiceea scrie-i: “Iată ce zice Cel ce este Amin, Martorul credincios și Adevărat **începutul zidirii lui Dumnezeu**” Apoc. 3:14. Ultima biserică completează ciclul de peregrinare a poporului lui Dumnezeu pe pământ pentru că revine la condițiile existente la începutul creațiunii între care figurează și regimul alimentar vegetarian.

Isus a spus odată ucenicilor Săi: “Este adevărat că trebuie să vină mai întâi Ilie (înainte de a doua Mea venire) și să așeze din nou toate lucrurile” (Matei 17:11). Așa cum Ilie a venit în persoana lui Ioan Botezătorul ca precursor al primei veniri a lui Hristos tot la fel va veni în persoana bisericii lui Dumnezeu, în ultimele zile ca precursor al celei de a doua veniri a Salvatorului. Biserica lui Dumnezeu la timpul sfârșitului trebuie să lucreze “în duhul și puterea lui Ilie” (Luca 1:17) o lucrare de restaurare sau o lucrare de reparare a spărturilor. Profetul Ilie în timpul mării apostazii a lui Israel, în timpul regelui Ahab a fost simbolul lui Ioan Botezătorul și în principal al bisericii lui Dumnezeu la timpul sfârșitului. Ioan Botezătorul de asemenea a fost simbolul acestei biserici. Lucrarea este aceeași, “restabilirea tuturor lucrurilor”. Petru de asemenea a vorbit cu privire la această lucrare din timpul sfârșitului: “Pocăiți-vă și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se șteargă păcatele, ca să vină de la Domnul vremile de înviore, și să trimită pe Cel ce a fost rânduit mai dinainte pentru voi: pe Isus Hristos, pe care cerul trebuie să-L primească, până la vremurile așezării din nou a tuturor **lucrurilor**: despre aceste vremi a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților Săi prooroci din vechime”. (Fapte 3:19-21).

Hristos n-ar putea reveni pe Pământ fără să găsească poporul Său pregătit pentru a-L întâlni. Adevărul să fie complet restaurat și poporul trebuie să fie cu totul pregătit pentru venirea Domnului. “Pregătește-te să întâlnești pe Dumnezeuul tău, Israele! (Amos 4:12). Pentru aceasta Ilie trebuia să-I pregătească calea. “Pregătiți în pustie calea Domnului, neteziți în locurile uscate un drum pentru Dumnezeuul nostru! Orice vale să fie înălțată și orice munte și orice deal să fie plecat...” – este însărcinarea Domnului pentru biserica Sa (Isaia 40:3-4). Această lucrare de restaurare este de asemenea descrisă în diverse alte părți ca de exemplu în Isaia 58:12: “Ai tăi vor zidi iarăși pe dărâmăturile de mai înainte, vei ridica din nou temeliele străbune, vei fi numit “dregător de spărturi”, “cel ce drege drumurile și face țara cu puțință de locuit”. Această restaurare cuprinde tot ceea ce s-a pierdut prin marea apostazie care a existat în primele secole ale erei creștine și cuprinde de asemenea principiile originale ale vieții ca de exemplu alimentația originală pe care Dumnezeu a stabilit-o omului.

Profetul Ilie (în timpul regelui Abab) și Ioan Botezătorul, prefigurează biserica precursoră a celei de a doua veniri a lui Hristos – biserica din perioada Laodiceea – cum deja a fost menționat. Pe muntele schimbării la față au apărut cu Hristos, Moise și Ilie (Matei 17:3). Scena care s-a petrecut aici este o demonstrație în miniatură a celei de a doua veniri a lui Hristos în împărăția Sa (Matei 16:28). Moise care murise și a fost înviat (Iuda 9) reprezintă dreptii morți care vor fi înviați la a doua venire a lui Isus. Ilie care a fost răpit la cer fără să vadă moartea (2 Regi 2:11) reprezintă dreptii în viață care vor fi transformați (1 Cor. 15:50-51; Filip. 3:21) la a doua venire a lui Hristos și răpiți la cer împreună cu dreptii înviați (1 Tes. 4:13-17; Ioan 14:1-3. Apoc. 7:15; 14:1; 15:2). Suntem “străini și călători pe pământ”. Căutăm “o patrie mai bună, adică cerească” (Evrei 11:13-16), “fiindcă cetatea noastră este în ceruri” (Filipeni 3:20).

Acum, profetul Ilie, care este reprezentant al sfinților ce vor fi răpiți cu ocazia venirii lui Hristos a doua oară, n-a mâncat carne în ultima fază a existenței lui aici pe pământ înainte de înălțarea la Cer. În prima fază Ilie a mâncat pâine și carne (1 Regi 17:6), în a doua fază, pâine și ulei (1 Regi 17:9 și 14) și în ultima fază, pâine și apă (1 Regi 19:6). Acesta este un simbol pentru ultima biserică.

Acum ne îndreptăm privirea la Ioan Botezătorul. Ioan a venit “în spiritul și puterea lui Ilie” (Luca 1:17) ca premergător al primei veniri a lui Hristos. Isus a spus cu privire la Ioan: “Ilie a și venit” (Matei 17:12). Ioan Botezătorul este prin urmare un simbol al lui Ilie care avea să vină în timpul sfârșitului sau un simbol al bisericii care în ultimele zile avea să pregătească “în duhul și puterea lui Ilie” Calea Domnului. “Este adevărat că trebuie să vină mai întâi Ilie” (înainte de a doua Mea venire), a spus Isus, “și să așeze din nou toate lucrurile” (Matei 17:11).

Să vedem acum care era alimentul lui Ioan Botezătorul. Este scris că “el se hrănea cu lăcuste și miere sălbatică” (Matei 3:4). Multora le pare straniu că Ioan ar fi mâncat “lăcuste”. Dar problema este că aceste “lăcuste” nu erau, după cum ar gândi mulți, insectele care le cunoaștem cu acest nume, ci un anumit tip de păstăi care se numesc astfel. Erau roșcove. John D. Davis, renumit cercetător biblic spunea despre această plantă: “Specie de aliment destinat porcilor pe care fiul pierdut dorea să le mănânce, când se găsea în țara străină, părăsit de prietenii de altă dată (Luca 15:16). Teaca de roșcove (**geratonia siliqua**) de asemenea se numește **teaca lăcustelor și pâinea lui Ioan**. Este un arbore mare și întotdeauna verde de 9-10 m înălțime, fără spini, și cu frunzele asemănătoare frasinului. Face teci multe, care uneori ating 30 cm lungime. La coacere servesc pentru hrana vitelor și a porcilor și în timpuri de mare foamete servesc ca aliment pentru săraci. Din pulpa păstăilor sau tecilor se face un sirop foarte apreciat” (Dictionario da Biblia, de John D. Davis pag. 563)

Ioan a adoptat un regim alimentar vegetarian și același regim trebuie să fie adoptat de biserica timpului sfârșitului, fiindcă este prefigurată de Ioan. Ceea ce citim despre alimentația profetului Ilie și Ioan Botezătorul, amândoi simbolizând poporul lui Dumnezeu în timpul sfârșitului, nu a fost scris doar ca titlu de curiozitate istorică, ci cu un scop determinat.

Ar putea totuși cineva să întrebe: “Dacă alimentul carne trebuie abolit la timpul sfârșitului, de ce atunci Hristos n-a dat instrucțiuni specifice în acest sens?” Răspunsul îl găsim în Ioan 16:12-13: “Mai am să vă spun multe lucruri, dar acum nu le puteți purta. Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul, căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit și vă va descoperi lucrurile viitoare”.

Biserica primară când încă era în curăția ei, avea toate darurile spiritului, inclusiv darul profeției (1 Cor. cap. 12). Cu toate acestea, datorită apostaziei care a pătruns în biserică, aceste daruri au fost retrase, dar la timpul sfârșitului vor fi restituite poporului lui Dumnezeu (1 Cor. 1:7). Așa că în zilele noastre se va manifesta în biserică adevărată darul profeției. Vizionarul de pe Patmos, descriind caracteristicile bisericii ultimelor zile, zice: “Și balaurul mâniat pe femeie s-a dus să facă război cu rămășița seminției ei, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și țin mărturia lui Isus Hristos... (Căci mărturia lui Isus este duhul proorociei)” (Apoc. 12:17; 19:10).

Prin darul profeției în ultima biserică Domnul a atras atenția servilor Săi la multe învățături biblice neglijate între care problema mâncării de carne. Minte servilor lui Dumnezeu a fost atunci condusă la profețiile biblice privitoare la timpul sfârșitului, care interzicea alimentul carne și pe care le vom examina imediat în continuare.

După potop când erau dispărute fructele de pe fața pământului, Domnul a zis lui Noe să mănânce carne (Gen. 9:3) și acest aliment Dumnezeu nu l-a retras până la ieșirea fiilor lui Israel din Egipt (Exod 16:3). Când israeliții au fost eliberați din robia

egipteană și erau pe drum spre Canaan a fost necesar să facă o pregătire pentru a putea intra în țara făgăduită, pregătire ce implica abținerea de la carne. Carnea le-a fost retrasă dar fiii lui Israel nu s-au conformat acestei măsuri. “Adunăturii de oameni, care se aflau în mijlocul lui Israel i-a venit poftă, ba chiar și copiii lui Israel au început să plângă și să zică: Cine ne va da carne să mâncăm? ... Domnul a zis lui Moise: “Adună la Mine șaptezeci de bărbați, dintre bătrânii lui Israel, din cei pe care-i cunoști ca bătrâni ai poporului și cu putere asupra lor; adu-i la cortul întâlnirii și să se înfățișeze acolo împreună cu tine... Să spui poporului: “Sfințiți-vă pentru mâine și aveți să mâncați carne, fiindcă ați plâns în auzul Domnului, și ați zis: ‘Cine ne va da carne să mâncăm? Căci noi o duceam bine în Egipt!’ Domnul vă va da carne și veți mânca. Aveți să mâncați carne, nu o zi, nici două zile, nici cinci zile, nici zece zile, nici două zeci de zile, ci o lună întregă, până vă va ieși pe nări, și vă veți scârbi de ea, pentru că n-ați ascultat de Domnul care este în mijlocul vostru și pentru că ați plâns înaintea Lui, zicând: “Pentru ce am ieșit noi oare din Egipt?” ... Domnul a făcut să sufle de peste mare un vânt, care a adus prepelițe și le-a răspândit peste tabără cale cam de o zi într-o parte și cale cam de o zi în cealaltă parte în jurul taberei. Aveau o înălțime de aproape doi coți de la fața pământului... Pe când carnea era încă în dinții lor, fără să fie mestecată, Domnul S-a aprins de mânie împotriva poporului; și Domnul a lovit poporul cu o urgie foarte mare. Au pus locului aceluia numele Chibrot-Hataava (Mormintele lăcomiei), pentru că acolo au îngropat pe poporul apucat de poftă”. (Numeri 11:4,16,18-20,31,33,34)

Despre această experiență psalmistul zice: “Ci i-a apucat pofta în pustie și au ispitit pe Dumnezeu în pustietate. El le-a dat ce cereau, dar a trimis o molimă printre ei”. (Ps. 106:14-15). Vezi și Ps. 78:24-31.

Aceste întâmplări cu poporul Israel nu se limitează numai la ei, ci constituie o învățătură pentru noi, care suntem generația de

la “sfârșitul veacurilor” (1 Cor. 10:11). Așa cum ei au fost eliberați din robia Egiptului, noi suntem de asemenea eliberați din robia Egiptului spiritual – robia păcatului, a întinericului și ignoranței. Țara promisă către care israeliții peregrinau, este un simbol al Canaanului cersc spre care mergem noi. După cum deja am spus, suntem doar “străini și călători pe pământ! Și căutăm o “patrie mai bună” care este “cerească” (Evrei 11:13-16).

Și noi pentru a putea intra în patria cerească trebuie să facem o pregătire mai mare decât a iudeilor care intrau în Canaanul pământesc. În această pregătire trebuie deci, noi care trăim la timpul sfârșitului, să ne abținem de la alimentul carne cu atât mai mult decât ei. Efectiv, apostolul Pavel, face aluzie la acele experiențe ale fiilor lui Israel care “s-au lăsat duși de poftă în pustie” cerând “carne”, avertizându-ne să nu cădem în aceeași poftă. “Și aceste lucruri”, spune apostolul Pavel, “s-au întâmplat ca să ne slujească drept pilde, pentru ca să **nu poftim după lucrurile rele cum au pofțit ei**. . . și au fost scrise pentru învățătura noastră peste care a venit sfârșitul veacurilor! (1 Cor. 10:6,11).

Domnul, cu multe secole înainte, a prevăzut că în ultimele zile poporul Său cunoscător va urma exemplul lui Israel în pustie, neacordând atenție sfaturilor profetice ale apostolului Pavel din 1 Corinteni 10:6,11, referitoare la abținerea de la mâncarea de carne la timpul sfârșitului. “Și totuși Domnul, Dumnezeuul oștirilor, vă cheamă în ziua aceea să plângeți și să vă bateți în piept, să vă radeți capul și să vă încingeți cu sac. Dar iată, în schimb, veselie și bucurie! Se junghie boi și se taie oi, se mănâncă la carne și se bea la vin: Să mâncăm și să bem, căci mâine vom muri! Domnul oștirilor mi-a descoperit și mi-a zis: “Nu, **neleguirea aceasta nu vi se va ierta până nu veți muri**, zice Domnul, Dumnezeuul oștirilor” (Isaia 22:12-14). Versetele 20-25 din același capitol arată că această profeție se referă la timpul sfârșitului.

Toți creștinii trebuie să știe care este voința lui Dumnezeu “cea bună, plăcută și desăvârșită” (Romani 12:2). El ne poruncește

zicând: “Cercetați toate lucrurile și păstrați ce este bun” (1 Tes. 5:21). Cercetând în Biblie problema aici abordată ajungem la concluzia că niciodată n-a fost în planul lui Dumnezeu ca omul să mănânce carne, și putem spune împreună cu apostolul Pavel: “Bine este să nu mănânci carne! (Romani 14:21). “Dumnezeu nu ține seama de vremurile de neștiință! (Fapte 17:30) nu ne va face răspunzători pentru că nu am făcut ce este “bine” înainte de a ajunge la cunoștința acestuia. Dar odată ce știm că “Bine este să nu mănânci carne” după cum spune apostolul, vom continua în neascultare de voința lui Dumnezeu? Respingem binele pentru a continua cu răul? Dacă deja în timpul lui Pavel era bine să nu mănânci carne, astăzi nu va fi cu mult mai bine pentru că suntem în ajunul intrării în Canaanul ceresc? “Deci cine știe să facă binele și nu face, săvârșește un păcat” (Iacov 4:17)

*Cereale, fructe, zarzavaturi și nuci - o dietă excelentă
pentru menținerea sănătății.*

De același autor Editura noastră vă mai poate oferi cartea:

- Există viață după moarte

În curând:

- Fumul și sănătatea

- Alcoolul și sănătatea

Alți cărți pe teme de sănătate, în curs de apariție:

- Sănătate pentru milioane - de P. Lemmon

- Să trăim mai bine - L. Costa

- Dieta care evită cancerul - D. Boarim

Cărți existente deja în stocul editurii:

- Îndreptar profilactic și terapeutic de medicină naturistă -
D.Laza

- Sfaturi practice și rețete de bucătărie ovo-lacto-vegetariană -
Răileanu

Editura “Păzitorul Adevărului”

Făgăraș, str. Negoiu, nr. 24

jud. Brașov - Tel. 068 - 212818

fax 068 - 214111

e-mail azsmr@xnet.ro
